

13 1๐๐๒7๒

การดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

พรภัทร พันธุ์เวช

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หอสมุดสถาบันราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน..... 7 ต.ค. 2554
เลขทะเบียน..... 204161 204661
เลขเรียกหนังสือ..... ๑ 362-4 พ 176 ก ๑๐2 2554

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระของ
นางพรภัทร พันธูเวช แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญชนะ ยี่สารพันธ์) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(อาจารย์วิชา เจริญศิริ) (อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(อาจารย์วิชา เจริญศิริ)
คณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

.....
(ผศ.ดร. เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 24 สิงหาคม 2554
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง การดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัดนครพนม

ผู้ศึกษา พรภัทร พันธเวช **ปริญญา รม.**

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วิทยา เจริญศิริ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2554

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานด้านคนพิการ
ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทของ
ความพิการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 332 คน
ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม
แบบประมาณค่า ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .89 สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ *F-test* (One-Way ANOVA) กำหนดนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยรวม พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับ
มาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจด
ทะเบียนคนพิการ และด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ และการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1 ด้าน คือ ด้านสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความ
พิการ โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ได้แก่ ควรให้เงินสงเคราะห์ครอบครัวคนพิการทุก
เดือนๆละ 2,000 บาทให้ทุกคนที่มีสมุดประจำตัวคนพิการ เจ้าหน้าที่ควรออกพื้นที่จดทะเบียน
คนพิการทุกหมู่บ้าน ควรให้คนพิการเรียนฟรีจนจบปริญญาตรี กองทุนกู้ยืมเงิน

คนพิการควรให้คนพิการที่มีสมุดประจำตัวคนพิการยืมได้ทุกคน จำนวนเงินขอเพิ่มเป็น 50,000 บาท ใช้เวลาผ่อนชำระ 10 ปี ควรให้แพทย์ออกมาตรวจคนพิการในหมู่บ้านเพื่อออกเอกสารรับรองความพิการ และควรมีการสำรวจจำนวนคนพิการทุกๆเดือน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE Work Performance on Disabled People of Nokhon Phanom Provincial Social Development and Human Security Office

AUTHOR Pornpat Phanthuwnte

DEGREE M.P.A.

ADVISOR Mr. Witaya Charoensiri

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY 2011

ABSTRACT

The objectives of the study were to study and compare the work performance on disabled people of Nokhon Phanom Provincial Social Development and Human Security Office including some suggestions. This classified in types of disability. Subjects for this study consisted of 332 disabled people, selected through a stratified random sampling and simple random sampling. The instrument used in the study was a rating scale questionnaire with .89 of reliability. The statistics used for analyzing data were percentage, mean, standard deviation and *F*-test (One-Way ANOVA) with the testing significant difference at the .05 level.

The results of the study were as follows:

1. The overall of the opinion of work performance on disabled people of Nokhon Phanom Provincial Social Development and Human Security Office was rated at a high level. Considering each aspect, two aspects were shown at a high level: register of disabled people and loans for disabled people and one aspect shown at a moderate level: support disabled people in the family.

2. The comparison of the opinion of work performance on disabled people of Nokhon Phanom Provincial Social Development and Human Security Office classified in types of disability was significant difference at .05 level.

3. The subject group suggested that the monthly benefit of disabled people should be paid 2,000 Baht for people who had a disability's report book. The officers should have registered for disabled people every village. The disabled people should be provided for bachelor degree without paying tuition fee. The disabled people who have had a disability's

report book should get the loan. A sum of loan should be added to be 50,000 Baht and spent 10 years by installments. The physicians should check the state of disabled people to verify their disabilities and finally there should be a survey of number of disabled people monthly.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

การคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์วิทยา เจริญศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาอย่างดียิ่งและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้ จนเสร็จสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร ผู้แทน บัณฑิตวิทยาลัยสอบการค้นคว้าอิสระ และ ผศ.บุญชนะ ยี่สารพัฒน์ ผู้ทรงคุณวุฒิสอบการ ค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษา รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของ การทำค้นคว้าอิสระ ทำให้การทำค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ที่ได้ให้โอกาสเข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ตลอดจน ความกรุณาของทุกท่าน ในการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้ศึกษาด้วยดีมาโดยตลอด ความสำเร็จเกิดขึ้นด้วยการสนับสนุนและการให้กำลังใจอย่างสูงยิ่ง ของ คุณพ่อไพยนต์ พันธุเวช คุณแม่พิพรรณ พันธุเวช และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นที่ 1 ศูนย์นครพนม ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการ จัดทำการค้นคว้าอิสระจนประสบผลสำเร็จ อีกทั้งผู้มีพระคุณที่มีได้กล่าวถึงอีกหลายท่านที่ ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ประโยชน์ที่พึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณของบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน

พรภัทร พันธุเวช

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	4
สมมติฐานการศึกษา.....	5
ขอบเขตการศึกษา.....	5
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์การศึกษา.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ.....	21
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.....	25
โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม.....	30
ข้อมูลคนพิการจังหวัดนครพนม.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36

สารบัญ (ต่อ)

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สถิติที่ใช้ในการศึกษา.....	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	63
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	63
สมมติฐานการศึกษา.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สรุปผลการศึกษา	66
อภิปราย	70
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการศึกษา	79
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	86
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	91
ประวัติผู้ศึกษา	97

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ข้อมูลคนพิการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม.....35
2	สัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง แต่ละลักษณะความพิการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม...40
3	จำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม46
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยรวมและ จำแนกเป็นรายด้าน47
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านการจด ทะเบียนคนพิการ จำแนกเป็นรายข้อ48
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว จำแนกเป็นรายข้อ.....50
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านกองทุน กู้ยืมเงินคนพิการ จำแนกเป็นรายข้อ.....52
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงาน ด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน เป็นรายด้านและโดยรวม..... 54
9	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงาน ด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามประเภทความพิการ.....56
10	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนก เป็นรายด้าน คือ ด้านการดำเนินงานด้านการจดทะเบียนคนพิการ ที่มีประเภท ความพิการแตกต่างกัน.....57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนมเป็นรายด้าน คือ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน.....	58
12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมเป็นรายด้าน คือ ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน....	59
13 จำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม.....	60
14 ความถี่ของข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ของกลุ่มตัวอย่าง.....	62

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

- 1 กรอบแนวคิดการศึกษา.....7
- 2 โครงสร้างสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม.....34

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 8 - 23) ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการเกี่ยวกับผู้พิการไว้ เช่น บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ (มาตรา 54) และรัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม เช่น คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษานานาชาติ ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ (มาตรา 80)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกระทรวงที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกระทรวงภาคสังคม ในการทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรม และความเสมอภาคในสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน โดยรวมส่วนราชการด้านนโยบายและการปฏิบัติ ประกอบด้วยกรมประชาสงเคราะห์ สังกัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กองพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน กรมการพัฒนาชุมชน การเคหะแห่งชาติ (กคช.) สังกัดกระทรวงมหาดไทย สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) สังกัดกระทรวงการคลัง เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเป็นองค์กรและกลไกด้านสังคมในการบรรลุนโยบาย ของรัฐบาล ที่ให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตให้มีการพิทักษ์ และคุ้มครองสิทธิ ตามกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

โดยบูรณาการแนวคิด ทิศทาง และการบริหารให้เป็นระบบจากภาคีทุกภาคส่วนและทุกระดับ ส่วนราชการ ที่สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามมาตรา 17 คือ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติ. 2550 : 5)

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นราชการบริหาร ส่วนภูมิภาค ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงแบ่ง ส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2547 ซึ่งมีโครงสร้างที่ปรับเปลี่ยนมาจากสำนักงาน ประชาสงเคราะห์จังหวัดในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเดิมส่วนใหญ่ เป็นงานให้บริการช่วยเหลือและจัดสวัสดิการแก่ คนชรา คนไร้ที่พึ่ง สตรี ครอบครัว ผู้ขาดโอกาส ทางสังคม ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ประชาชน ผู้ประสบปัญหาสังคม การสงเคราะห์และพัฒนา ชาวเขา การสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย และการสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัวยากจนให้มี ที่ดินประกอบอาชีพในนิคมสร้างตนเอง เป็นต้น การให้บริการทางสังคมที่กล่าวมาเป็นการทำงาน ในลักษณะหน่วยปฏิบัติ ต่างจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่เป็น หน่วยงานในลักษณะหน่วยงานด้านวิชาการ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาวิเคราะห์และ รายงานสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดรวมทั้ง เสนอแนะแนวทางแก้ไข 2) ประสานและจัดทำแผน งาน โครงการและกิจกรรมด้านการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เป็นไปตามแผนนโยบายของกระทรวง 3) ส่งเสริมและ ประสานการดำเนินงานการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามภารกิจและเป้าหมาย ของหน่วยงานใน กระทรวง 4) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานกับองค์กรเครือข่ายในจังหวัด ทั้ง ภาครัฐและเอกชน 5) ส่งเสริม ประสานงาน และดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม รวมทั้งส่งต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสวัสดิการ สังคมตามกฎหมาย 6) เป็นศูนย์ข้อมูล ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับ จังหวัด 7) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้มีการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิชาการ และผลการปฏิบัติงานของกระทรวง

การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 8) ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

โดยที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นกลไกระดับภูมิภาคที่สำคัญของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจด้านการพัฒนาสังคมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ให้เข้าถึงและครอบคลุมประชาชนทุกพื้นที่ทั่วประเทศและภารกิจหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงสู่บทบาทหน้าที่ใหม่ยังขาดตัวชี้แนะที่เป็นรูปธรรมในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และประกอบกับการปฏิรูประบบราชการที่เปลี่ยนแปลงแนวทางการบริหารราชการ เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์แทนการบริหารที่เน้นปัจจัยนำเข้าและกระบวนการในอดีต สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดในการปฏิบัติงานให้กับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพื่อเป็นแนวทางชี้้นำการปฏิบัติงาน ได้อย่างชัดเจนและมีมาตรฐานเดียวกัน อันจะยังผลไปสู่เป้าประสงค์มุ่งให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตมีบริการสวัสดิการสังคมและการคุ้มครองอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และเสมอภาค สามารถช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง ครอบครัว และชุมชน เป็นสังคมสันติสุข น่ายุติและยั่งยืนต่อไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2547 : 2 - 3)

งานสวัสดิการสังคม (Social welfare) เกี่ยวข้องกับ “ การอยู่ดีมีสุข ” ของคนในสังคมตั้งแต่เกิด จนตาย มีองค์กรเกี่ยวข้อง 3 ภาคส่วน คือ 1) ส่วนภาครัฐ (Government Organization : GO) เช่น กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด รวมทั้งส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ส่วนภาคเอกชน (NGO) ได้แก่ มูลนิธิ ชมรม และ 3) ส่วนภาคประชาชน ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มประชาสังคม เป็นต้น ซึ่งองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคม แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ องค์กรสวัสดิการสังคมของภาครัฐ และ องค์กรสาธารณประโยชน์ที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินการจัดสวัสดิการ ซึ่งการบริหารสวัสดิการสังคมแม้จะมีหน่วยงานในภาคส่วนรัฐเป็นผู้รับผิดชอบหรือ เป็นเจ้าภาพ ในการดำเนินการแต่ก็มีได้หมายความว่าจำเป็นต้องเป็น “เจ้าของ” ในงานนั้น จึงมีการเปิดโอกาสในสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. 2550 : 5)

งานสวัสดิการสังคมนั้น เป็นนโยบาย ระเบียบ วิธีปฏิบัติ และระบบการจัดบริการทางสังคมเพื่อ ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชน รวมทั้งการป้องกัน แก้ไขปัญหาและนำสู่การพัฒนาสังคม งานสวัสดิการสังคม จึงเป็นการจัดการบริหารทางสังคม เพื่อความ

เป็นอยู่ที่ดีของ ประชาชน โดยเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญในความเป็นพลเมือง และเป็นตัวกำหนดความหมายความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อเกิดการกระจายอำนาจการปกครองและการถ่ายโอนภารกิจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการกระจายอำนาจการบริหาร ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมภารกิจหลักของการปกครองและการบริหาร จึงอยู่ที่การจัดการด้านสวัสดิการสังคมของท้องถิ่น บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบริบทของการจัดสวัสดิการสังคม ถือว่าเป็นงานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่จำเป็น จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งไม่เฉพาะด้วยเป็นภารกิจในหน้าที่ตามกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นภารกิจหน้าที่ความสัมพันธ์ทางสังคมของ ผู้อยู่ในบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พึงมีต่อญาติพี่น้องและคนในชุมชนของตน (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2547: 10)

กลุ่มสวัสดิการสังคมและพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ มีหน้าที่พิทักษ์คุ้มครองสิทธิกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เช่น คนพิการ ซึ่งคนพิการต้องได้รับสิทธิการจัดสวัสดิการทางสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 จากการสำรวจคนพิการทั้งหมดในจังหวัดนครพนม ที่จดทะเบียนคนพิการ ตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2537 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 รวมทั้งสิ้น 11,938 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 29 ตุลาคม 2552 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม) มีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่จัดบริการให้แก่ คนพิการเพื่อคนพิการสามารถรับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับ ซึ่งการเข้าถึงบริการต่างๆนี้จำเป็นต้องทราบขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติเพื่อขอรับสิทธิอย่างถูกต้อง

ในส่วนของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ดำเนินงานด้านคนพิการ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจดทะเบียนคนพิการ 2) ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว และ 3) ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรปฏิบัติงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม เฉพาะเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของคนพิการแต่ละประเภท เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างการดำเนินงานด้านคนพิการให้เกิดประโยชน์ต่อคนพิการ จังหวัดนครพนมต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการ ต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

1. ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของคนพิการ ต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา 3 ด้าน โดยใช้แนวทางการปฏิบัติงานของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.1 ด้านการจัดทะเบียนคนพิการ

1.2 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว

1.3 ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ที่ใช้ในการศึกษา คือ เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1. ประชากร ได้แก่ คนพิการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 1,929 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม. 2552 : 52)

3.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดจากขนาดประชากร โดยหากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตร ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 727) ได้คนพิการจำนวน 332 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ประเภทความพิการ 6 ประเภท

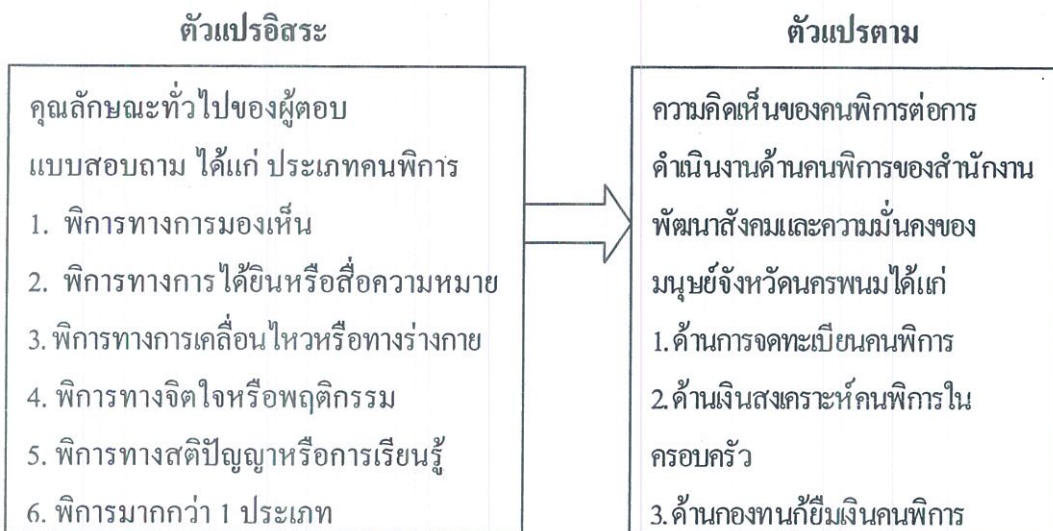
- 4.1.1 พิการทางการมองเห็น
- 4.1.2 พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
- 4.1.3 พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย
- 4.1.4 พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
- 4.1.5 พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้
- 4.1.6 พิการมากกว่า 1 ประเภท

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม 3 ด้านคือ

- 4.2.1 ด้านการจดทะเบียนคนพิการ
- 4.2.2 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว
- 4.2.3 ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ

กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงกรอบการดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคมโดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม

2. การดำเนินงานด้านคนพิการ หมายถึง การปฏิบัติงานการดำเนินงานด้านคนพิการในสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการจดทะเบียนคนพิการ หมายถึง การจดทะเบียนคนพิการที่มีหลักฐานเอกสารรับรองความพิการจากโรงพยาบาล (ตัวจริง) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารผู้ดูแล/ผู้ปกครองของคนพิการ และรูปถ่าย

2.2 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว หมายถึง เงินช่วยเหลือครอบครัวที่มีคนพิการ อยู่ในความอุปการะหรือเป็นคนพิการที่ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ รายได้น้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ปัญหาความยากจน ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ ไม่มีเงินทุนประกอบอาชีพ เป็นต้น

2.3 ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ หมายถึง เงินกู้ยืมเพื่อสนับสนุนให้คนพิการที่มีศักยภาพสามารถประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง ต้องเป็นคนพิการที่จดทะเบียนคนพิการ ให้กู้ยืมภายในวงเงิน 40,000 บาท โดยไม่มีคอกเบี้ยและต้องผ่อนชำระภายในระยะเวลา 5 ปี

3. คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้ามามีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิต อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือ ด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด และในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงคนพิการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม จำนวน 6 ประเภท ได้แก่

3.1 คนพิการทางการมองเห็น หมายถึง คนที่มีความบกพร่องทางสายตาสั่งทางแพทย์กำหนดไว้มี 2 ประเภท ได้แก่

3.1.1 คนพิการตาบอด ได้แก่ คนที่มองไม่เห็นหรืออาจมองเห็นบ้าง และไม่สามารถใช้สายตาข้างที่เห็นดีที่สุดให้เป็นประโยชน์ได้

3.1.2 คนที่ตาเห็นเลือนลาง ได้แก่ คนที่มีความบกพร่องทางสายตา สามารถมองเห็นบ้างแต่ไม่เท่าคนปกติ หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

3.2 คนพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย หมายถึง คนที่มีความบกพร่องหรือสูญเสียการได้ยิน เป็นเหตุให้การฟังเสียงต่าง ๆ ไม่ชัดเจน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

3.2.1 คนหูตึง ได้แก่ คนที่ยังสามารถได้ยินเสียงอยู่บ้าง บางคนอาจต้องใช้เครื่องช่วยฟัง

3.2.2 คนที่สูญเสียการได้ยินมาก จนไม่สามารถเข้าใจหรือใช้ ภาษาพูดได้ ส่วนมากใช้ภาษามือในการติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่น

3.3 คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.3.1 คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางด้านร่างกาย ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้

3.3.2 คนที่สูญเสียความสามารถในการเคลื่อนไหว มือ แขน ขา หรือลำตัว อันเนื่องมาจากแขนขาขาด เป็นอัมพาตหรืออ่อนแรง เป็นโรคข้อ หรือมีอาการปวดเรื้อรัง หรือเป็นโรคเรื้อรังระบบทำงานของร่างกาย ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจวัตรประจำวันของตนเองหรือปฏิบัติตน เหมือนคนปกติธรรมดาอื่น ๆ ได้

3.4 คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากปกติอย่างมาก และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นแล้วไม่หายอย่างรวดเร็ว พฤติกรรมนั้นไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น ก้าวร้าวอย่างรุนแรง ทำร้ายตนเองและผู้อื่น มีความวิตกกังวลมากเกินไป ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่สนใจ สิ่งต่าง ๆ รอบข้าง ไม่ได้ตอบด้วย คล้าย ๆ เมื่อลอยและชอบเล่นคนเดียว หรือบางคนอาจขาด สมาธิ ไม่สุข วุ่นวายอยู่ตลอดเวลา

3.5 คนพิการทางการสติปัญญาหรือการเรียนรู้ ดังนี้

3.5.1 เด็กเรียนช้า หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียน เรียนช้า หรือรับรู้ได้ช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกัน มีระดับสติปัญญาประมาณ 70-90 (ระดับเข่าปัญญาปกติ คือ (90-110) ตัวอย่างเช่น เด็ก อายุ 10 ปี แต่มีความสามารถเท่าเด็กอายุ 7-9 ปี

3.5.2 เด็กปัญญาอ่อน หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา อย่างชัดเจนหรือมีระดับเข่าปัญญาต่ำกว่า 70 (ระดับสติปัญญา ได้แก่ปัญญาอ่อนขนาดเล็กน้อย ขนาดปานกลาง และขนาดรุนแรง) การแสดงออกอาจจะไม่เหมือนเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน บางคน

อาจจะพูดไม่รู้เรื่องสมาธิสั้น แต่บางคนก็เรียบร้อย เชื่อฟังคล้ายเด็กเล็กกว่าอายุจริง แม้ว่าเด็กกลุ่มนี้จะเรียน ได้น้อยแต่ก็สามารถ ได้ช้ากว่าปกติหรือเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติหรือเรียนรู้หนังสือได้ตามความสามารถของเด็ก แต่ละคน สามารถฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเอง

3.6 คนพิการมากกว่า 1 ประเภท หมายถึง คนพิการที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ทางสายตา สติปัญญา หรือมากกว่า 1 ประเภทรวมกัน หรือมีความพิการซ้ำซ้อน

4. ผู้ดูแลคนพิการ หมายถึง บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใด ที่รับดูแลหรืออุปการะคนพิการ

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุง พัฒนางาน ด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ
4. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
5. โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จังหวัดนครพนม

6. คนพิการจังหวัดในเขตอำเภอเมืองนครพนม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ราชบัณฑิตยสถาน (2532 : 246) ได้บัญญัติคำว่าความคิดเห็นตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษ หมายถึง ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป หรือเป็นทัศนะเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใด ประเด็นหนึ่งหรือเป็นคำแถลงที่ยอมรับนับถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำว่า ความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มาและกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสันับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

जारอง เงินดี (2534 : 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการ

แสดงออกของทัศนคติก็ได้ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเจ้าตัว อาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534 : 78) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าการแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไร เป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

กู๊ด (Good. 1973 : 339) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า คือ ความเชื่อการตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักความถูกต้องหรือไม่

เบส (Best. 1977 : 169) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า คือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคลโดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

ไอแซก (Isaak. 1981 : 203) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า คือ การแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบ ที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับต่างๆ ไปซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติ คือความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแต่เจตคติจะเป็นเรื่องทั่วไป มีความหมายกว้างกว่า

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคมโดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

2. ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1954 : 6-7) กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภท คือ

2.1 ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางบวกสุดได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2.2 ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ไว้ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นกับกลุ่มทางสังคม

จำเรียง ภาวจิตร (2536 : 248-249) ได้เสนอปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่า ขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการ คือ

3.1.1 ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกันโดยทั่วไป จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น

3.1.2 กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำค่านึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงได้ เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ ย่อมมีอิทธิพลต่อความเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3.1.3 กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเฉื่อยชา ก็จะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมาก

3.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ออสแคมป์ (Oskamp, 1977:119-133) ได้เสนอปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ดังนี้

3.2.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการ ใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

3.2.2 ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทานเขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มคั้นหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้อ่านเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3.2.3 อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิดการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

3.2.4 เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม(Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

3.2.5 สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับ สื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

4. การวัดความคิดเห็น

เบสท์ (Best, 1977 : 171) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้าและมีผลตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ จะตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถามและผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของคนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้นใช้การวัดแบบลิเคิร์ต โดยเริ่มด้วยการรวบรวมหรือการเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความจะมีความคิดเห็นเลือกตอบออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นไปในทางเดียวกัน (เชิงนิยมหรือ ไม่นิยม) เป็นข้อความเชิงบวก (Positive) หรือข้อความเชิงลบ (Negative)

มอร์แกน และคิง (Morgan & King. 1971 : 516 ; อ้างถึงใน พนารัตน์ พ่วงบุญ
ปลูก. 2542 : 18) ได้เสนอแนะว่าการที่จะให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้า (Face to
Face) ดีกว่าที่จะให้เขาต้องมาอ่านข้อความ หรือเขียนข้อความ ซึ่งแสดงว่าทั้งสองคนเห็นการ
สัมภาษณ์ หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัด
ความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

สรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือบุคคลที่ถูก
วัดสิ่งเร้า และผลตอบสนอง หรืออาจวัดโดยการใช่คำถามซึ่งหน้า หรือการสัมภาษณ์ หรือการ
ใช้แบบสอบถามที่มีองค์ประกอบที่ต้องการจะวัด

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

1. ความหมายของการบริหาร

มัลลิกา ต้นสอน (2545 : 10) อธิบายว่า การบริหาร หมายถึง การกำหนด
แนวทาง หรือนโยบายการสั่งการ การอำนวยความสะดวก การสนับสนุน และการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติ
สามารถดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

สมพงษ์ เกษมสิน (2545 : 18 ; อ้างถึงใน ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. 2540 : 4) ได้ให้
ความหมายว่า “การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร
(Administrative resource) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (Process of administration)
ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ”

คูนท์ (Koontz. 1977 :120-133; อ้างถึงใน จิราพร นราศรี. 2550 : 14) ได้ให้
ความหมายว่า “การบริหาร คือ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการ
อาศัยปัจจัยทั้งหลายได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ เป็นต้น อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานนั้น”

ดริคเกอร์ (Drucker. 1975:119-121 ; อ้างถึงใน จิราพร นราศรี. 2550 : 14)
ได้ให้ความหมาย การบริหารเชิงพฤติกรรมว่า “การบริหาร คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุ
เป้าหมายร่วมกับผู้อื่น”

กล่าวโดยสรุป จากความหมายของการบริหารที่ได้นำเสนอไว้จะเห็นได้ว่าการ
บริหารหมายถึง การปฏิบัติการหรือการดำเนินการที่นำเอาปัจจัยการผลิต คือ คน เงิน วัสดุ
อุปกรณ์ และ การจัดการ มาใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. หลักการบริหาร

สถาบันดำรงราชานุภาพ และกรมการปกครอง (2539 : 5) ได้กล่าวถึง แนวคิด หลักการบริหาร

2.1 แนวคิดหลักการบริหาร

เฟรดเดอริก เทเลอร์ (Frederick Taylor) ได้เสนอหลักการบริหารโดยอาศัย การศึกษาแบบวิทยาศาสตร์ และเสนอแนะวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพที่สุด ใช้เวลาน้อยที่สุด ซึ่งเป็นไปในลักษณะของวิธีการทำงานที่ดีที่สุด (One Best Way) โดยหลักการของวิทยาศาสตร์ การจัดการฝ่ายจัดการมีหน้าที่ ดังนี้ (ณพงศ์ กปิตถย์. 2543 : 32)

2.1.1 สร้างหลักการทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์สำหรับการทำงานตามขั้นตอน ต่างๆ ของงานแทนหลักการตามความเคยชิน ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพ

2.1.2 คัดเลือกคนงานตามกฎหมายศาสตร์ เพื่อให้ได้คนที่เหมาะสม กับงาน แต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกัน ผู้จัดการมีหน้าที่มอบหมายประเภทของงานที่คนงาน แต่ละคนถนัดที่สุดและทำงานได้ดีที่สุด

2.1.3 พัฒนาคนงานโดยการสอนให้คนงานทำงานให้ถูกต้องตามหลัก วิทยาศาสตร์การจัดการแทนการที่จะปล่อยให้คนงานทำกันตามใจชอบ

2.1.4 สร้างบรรยากาศการร่วมมือในการทำงานอย่างฉันท์มิตรระหว่างฝ่าย จัดการ และฝ่ายคนงาน และรวมทั้งผู้จัดการต้องมีหน้าที่จะต้องรายงานและจะต้องแบ่งงานและ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติกรร่วมกันด้วย

2.2 แนวคิดหลักการบริหารมีขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ

ลูเทอร์ กุลิก (Luther Gulick) และลินคอล์น เออร์วิก (Lyndall Urwick) ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ หรือที่เรียกว่า “POSDCoRB Model” ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

2.2.1 P = Planning หมายถึง การวางแผน โดยคำนึงถึงนโยบาย (Policy) เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมีความหมายสอดคล้องกันในการดำเนินงาน การวางแผนเพื่อกำหนดทิศทางองค์การให้อนาคตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การวางแผนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว การพัฒนายุทธวิธีและแนวทางกรกระทำ การจัดทำนโยบาย ระเบียบวิธีปฏิบัติ กฎระเบียบต่างๆ สำหรับการปฏิบัติ

การวางแผนเป็นความพยายามในการบูรณาการบริหาร (คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี) ที่องค์การมีอย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การและเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่คาดว่าจะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งใช้แผนเป็นแนวทางการใช้ความรู้ทางวิชาการและวิจรณ์ญาณวินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคต แล้วกำหนดวิธีการ โดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์

2.2.2 O = Organizing หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การ รวมถึง การปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการ (Management) การจัดแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมกับการปฏิบัติ โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพหรือจัดตามลักษณะเฉพาะอย่าง (Specialization) และยังพิจารณาในแง่การควบคุม (Control) และหรือหน่วยงาน (Organization) เช่น หน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษาหรือหน่วยงานแนะนำ (Staff) และหน่วยงานช่วยเหลือหน่วยงานอนุกร (Auxiliary) นอกจากนี้ยังต้องอาศัยถึงการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคข้อขัดข้อง และการปรับปรุง องค์การบริหารได้ดียิ่งขึ้นด้วย

2.2.3 S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้ สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้ หรือหมายถึงการจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (Personnel Administration) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Put the right man on the right job) รวมถึงการเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพใน การทำงานของคนงานและพนักงาน นอกจากนี้ การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการวางแผน การวางแผน โครงสร้าง ระเบียบและวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ ปฏิบัติงานในองค์การ เพื่อให้ได้มาและได้ประโยชน์ การบำรุงรักษา รวมถึงการสรรหา การรับ คนเข้าทำงานและการพ้นจากหน้าที่

2.2.4 D = Directing หมายถึง การศึกษาการอำนวยความสะดวก การควบคุมงาน และการนิเทศงาน การใช้ศิลป์ในการบริหาร เช่น ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ การจูงใจ การ วินิจฉัยสั่งการ

2.2.5 Co = Co-ordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อให้ ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการในการประสานงานที่ดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องกระทำในทุกระดับของงาน การ ประสานงานยังรวมถึงการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีขึ้นทำให้การบริหารงาน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2.6 R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน

การประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร การรายงานโดยทั่วไปหมายถึงวิธีการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลแก่ผู้มาติดต่อสอบถาม ซึ่งรายงานจะต้องอยู่บนพื้นฐานที่เป็นจริง

2.2.7 B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบ

และกรรมวิธีในการบริหารด้านงบประมาณและการเงิน วิธีการใช้งบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมการดำเนินงาน สำหรับวิธีบริหารงบประมาณมักมีวงจร งบประมาณ (Budget cycle) ประกอบด้วยขั้นตอน การเตรียมงบประมาณและการเสนอ ขออนุมัติ การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ การดำเนินการ และการตรวจสอบ

2.3 หลักการบริหารของแมกซ์ เว็บบอร์ (Max Weber) มีลักษณะสำคัญ 6

ประการ

หลักการบริหารของแมกซ์ เว็บบอร์ (Max Weber) มีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังต่อไปนี้ (ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. 2540 : 170)

2.3.1 การแบ่งงานกันทำงานต่าง ๆ ในองค์กรจะถูกแยกออกเป็นงานเล็ก ๆ ง่าย ๆ มีลักษณะเป็นงานประจำและเป็นงานที่ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างดี

2.3.2 ลำดับชั้นของอำนาจหน้าที่ ตำแหน่งต่าง ๆ จะถูกกำหนดหรือจัดให้อยู่ในลักษณะลำดับชั้นสายการบังคับบัญชาที่ลดหลั่นกันลงไปตำแหน่งที่ต่ำกว่าจะถูกบังคับบัญชาโดยตำแหน่งที่สูงกว่า

2.3.3 การคัดเลือกอย่างเป็นทางการ สมาชิกองค์กรทุกคนจะถูกคัดเลือกมาจากการฝึกอบรมการศึกษาหรือการสอบคัดเลือกที่เป็นทางการเท่านั้น ไม่มีการเล่นพรรคเล่นพวกหรือความเสน่หาจากผู้บริหารในระดับใดระดับหนึ่งขององค์กรแต่อย่างใด

2.3.4 กฎเกณฑ์ระเบียบที่เป็นทางการ เพื่อประกันความเป็นเอกภาพและการแสดงออกของลูกจ้างอย่างมีวินัย ผู้บริหารต้องอิงอยู่กับเกณฑ์ระเบียบราชการอย่างเป็นทางการ

2.3.5 ความสัมพันธ์ที่เป็นทางการ การใช้กฎและระเบียบราชการในการควบคุมให้เป็นเอกภาพมีเหตุผลมาจากความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวของลูกจ้างนั่นเอง ดังนั้นความสัมพันธ์ในองค์กรควรมีรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เป็นทางการเท่านั้น

2.3.6 ความเป็นสายอาชีพ ผู้บริหารในระบบราชการคือมืออาชีพ ที่ทำงานภายใต้เงินเดือนประจำและมุ่งพัฒนาวิชาชีพของตนในองค์กร มิใช่เจ้าของหรือผู้ประกอบการแต่อย่างใด

2.4 เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) ได้เสนอหลักการบริหารต่างๆ ไว้ 14 ประการ

เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) ได้เสนอหลักการบริหารต่างๆ ไว้ 14 ประการ คือ

2.4.1 หลักอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility)

ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ และอำนาจหน้าที่ควรมีควบคู่กับความรับผิดชอบ และเมื่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานใดงานหนึ่ง ผู้นั้นก็ควรจะได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่เพียงพอที่จะใช้ปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างดี

2.4.2 หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (Unity of Command)

ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนควรได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาการเพียงคนเดียวเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนในคำสั่งที่เกิดขึ้น

2.4.3 หลักของการไปในทิศทางเดียวกัน (Unity of Direction) กิจกรรมของ

กลุ่มควรมีเป้าหมายเดียวกัน และจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน ตามแผนงานที่กำหนด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์การในที่สุดขององค์การ

2.4.4 หลักสายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) การแสดงความสัมพันธ์

ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และช่วยให้เกิดระเบียบ ในการติดต่อสื่อสารในองค์การอีกด้วย

2.4.5 หลักของการแบ่งงานกันทำ (Division of Work or Specialization)

การแบ่งงานกันตามถนัด เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของบุคลากรในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์

2.4.6 หลักและผลประโยชน์ส่วนรวมมาก่อนผลประโยชน์ส่วนตัว

2.4.7 การให้รางวัลตอบแทนควรเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรมและเป็นสิ่งที่พึงพอใจของทั้งสองฝ่าย

2.4.8 การรวมอำนาจไว้ โดยองค์การจะมีการกระจายอำนาจมากที่สุดที่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์

2.4.9 ลำดับชั้นของสายการบังคับบัญชา ที่มีโครงสร้างลักษณะเป็นลำดับชั้น และมีความเป็นระเบียบ

2.4.10 คำสั่ง โดยผู้ที่เป็นหัวหน้าในชั้นต่างๆ และผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถติดต่อกันได้เป็น อย่างดี

2.4.11 ความเสมอภาค โดยการสร้างบรรยากาศให้สมาชิกทุกคนในแต่ละระดับมีความรู้สึกเท่าเทียมกันในองค์การมีความเสมอภาค

2.4.12 ความมั่นคงของคณาจารย์ โดยองค์การควรให้คณาจารย์มีความรู้สึกถึงความมั่นคงต่องานที่ทำ

2.4.13 ความคิดริเริ่ม ให้พนักงานมีโอกาสแสดงความคิดริเริ่มในการทำงาน

2.4.14 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในองค์การ โดยฝ่ายบริหารจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในองค์การให้เกิดขึ้นจากหลักการบริหารที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการบริหารเป็นหน้าที่ของหัวหน้าทุกคน การดำเนินกิจกรรมจะต้องมีการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวกหรือการบังคับบัญชาการประสานงาน การควบคุมหรือการติดตามตรวจสอบ รวมถึงการรายงาน ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้ภาพแวดล้อมที่ผันแปรตลอดเวลา การบริหารเป็นงานของหัวหน้าทุกคนในระดับต่าง ๆ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารงานย่อมมีความสามารถ มีการสนใจเรียนรู้และพัฒนา สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

ทฤษฎีบทบาท เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม จึงสามารถนำทฤษฎีบทบาท มาอธิบายพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคลที่ได้รับและถูกกำหนดโดยระเบียบของทางราชการ ซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทดังกล่าวเบื้องต้น นิยามของคำว่า บทบาท มีผู้กำหนดไว้หลายท่าน เช่น

3.1 นิยามทฤษฎีบทบาท

ไพบูลย์ ช่างเรียน (2516: 46) ได้อธิบายว่าบทบาทของคนในสังคมย่อมขึ้นอยู่กับสภาพที่ตนครองอยู่และคุณสมบัติส่วนตัวของบุคคล บทบาทของบุคคลจึงแตกต่างกันไปตามลักษณะสถานภาพ อุปนิสัย ความคิด ความรู้ ความสามารถ มวลเหตุปัจจัย การอบรมขัดเกลาความพอในและสรุปว่า สิ่งที่มีความสำคัญในการกำหนดบทบาท คือ

3.1.1 บทบาทที่มีอยู่ประจำของบุคคล

3.1.2 วัฒนธรรมของสังคมเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดบทบาท

3.1.3 การที่บุคคลจะทราบบทบาทได้จะต้องมีการขัดเกลาทางสังคม

(Socialization)

3.1.4 บทบาทจริงที่บุคคลแสดงนั้น ไม่แน่นอนเสมอไปว่าจะเหมือนกับ บทบาท ที่ควรจะเป็นไปตามปทัสถานของสังคม เพราะบทบาทที่บุคคลนั้นแสดงจริง ๆ เป็นผล ของการแสดงปฏิกริยาแห่งบุคลิกภาพของบุคคลที่ครองสถานภาพ ร่วมกับบุคลิกภาพของบุคคล อื่นมาร่วมในพฤติกรรมและเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดการแสดงบทบาท

โศภา ชูพิกุลชัย (2522 : 36) ได้ให้ความหมายบทบาทไว้ว่า บทบาทหมายถึง การแสดงออกหรือการทำหน้าที่ของบุคคลซึ่งสมาชิกของสังคมมุ่งหวังให้เขากระทำ ภายใต้ สถานการณ์อย่างหนึ่ง โดยถือเอาฐานะและหน้าที่ของบุคคลนั้นเป็นมูลฐาน

อุทัย หิรัญโต (2526 : 68) ได้กล่าวว่า บทบาทเป็นแบบแห่งความประพฤติของ บุคคลในสถานะหนึ่งที่พึงมีต่อบุคคลอื่นในสถานะอีกอย่างหนึ่งในสังคมเดียวกัน

3.2 การแสดงบทบาทให้เข้าใจถึงความขัดแย้งทางบรรทัดฐานของสังคมและ สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ทางสังคมโดยศึกษาบทบาทใน 3 แง่มุม คือ

ชูลดา จิตพิทักษ์ (2528 : 54) ได้กล่าวถึงการแสดงบทบาทให้เข้าใจถึงความขัดแย้ง ทางบรรทัดฐานของสังคมและสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ทางสังคมโดยศึกษาบทบาทใน 3 แง่มุม คือ

3.2.1 ความคาดหวังในบทบาท (Role expectation) แสดงให้เห็นถึง โครงสร้างของความรู้ ความเข้าใจ 2 ประการ ประการแรก ด้านการเร้าจากการติดต่อเกี่ยวข้อง ของบุคคลกับพฤติกรรมปกติของบุคคลนั้น กับลักษณะของการแสดงออกตามตำแหน่งเฉพาะ ในสังคม

3.2.2 การรับรู้ในบทบาท(Role perception) บทบาทแต่ละบทบาทมี ความสัมพันธ์กันในระบบสังคมการกระทำในบทบาทนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจของปัจเจกบุคคล การแปลความหมายรวมทั้งคุณสมบัติส่วนตัวของบุคคล สิ่งเหล่านี้กำหนดให้บุคคลรับรู้หรือ แสดงบทบาทแตกต่างกันไปตามลักษณะอุปนิสัย ความคิด ความรู้ ความสามารถ มูลเหตุจูงใจ ประสบการณ์เดิม การอบรมฝึกฝน ความพึงพอใจ ตลอดจนรวมถึงสภาพทางกายและจิตใจของ บุคคลที่ดำเนินตามบทบาทนั้น

3.2.3 การขัดแย้งในบทบาท (Role conflict) บุคคลที่มีสถานภาพมากกว่าหนึ่ง สถานภาพ ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ บทบาทของเขาที่จะต้องกระทำจึงมีมากกว่าหนึ่งบทบาท ซึ่งอาจ ก่อให้เกิดความยุ่งยากสำหรับเขาได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาททั้งหลายนั้นขัดแย้งกัน

พัทยา สายหู (2534 : 39) ได้กล่าวว่า บทบาทหน้าที่คือสิ่งที่ทำให้เกิดความเป็นบุคคลและเปรียบได้เสมือนบทของตัวละครที่กำหนดให้ผู้แสดงในละครเรื่องนั้นๆ เป็นอะไร มีบทบาทที่จะต้องแสดงอย่างไร ถ้าแสดงผิดบทหรือไม่สมบทก็อาจถูกเปลี่ยนตัวไม่ให้เห็นไปเลย ดังนั้นบทบาทก็คือการกระทำต่างๆ ที่ “บท” กำหนดไว้ให้ผู้แสดงต้องทำตราบใดที่ยังอยู่ใน “บท” นั้น

กรองแก้ว อยู่สุข (2537 : 167)ให้ความหมายบทบาทว่า บทบาท คือ แบบอย่างของพฤติกรรม ที่คาดหวังว่าบุคคลจะแสดงออกในกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้อื่น บทบาทจะสะท้อนให้เห็นถึงตำแหน่งในสังคม รวมไปถึงหน้าที่สิทธิ ความรับผิดชอบและอิทธิพลของแต่ละบุคคล

3.3 สังคมได้กำหนดเฉพาะเจาะจงในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท

บรูค (Bruce. 1968 : 301) ได้อธิบายว่า การที่สังคมได้กำหนดเฉพาะเจาะจงให้เราปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทบางคนจะไม่ได้ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังโดยผู้อื่น เราก็คงยอมรับว่าบุคคลจะต้องปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดให้ ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติจริง (Enacted role) เป็นวิธีการที่บุคคลได้แสดงหรือปฏิบัติออกมาจริงตามตำแหน่งของเขา ความไม่ตรงกันของบทบาทที่ถูกกำหนด (Prescribed role) กับบทบาทที่ปฏิบัติจริง (Enacted role) นั้น อาจมีสาเหตุมาจาก

3.3.1 บุคคลขาดความเข้าใจในส่วนของบทบาทที่ต้องการ (Lack of understanding)

3.3.2 ความไม่เห็นด้วย (Not to confirm) หรือไม่ลงรอยกับบทบาทที่ถูกกำหนด

3.3.3 บุคคลไม่มีความสามารถ (Vnability) ที่แสดงบทบาทนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป จากทฤษฎีบทบาทดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาใช้อธิบายถึงการบริหารงานของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ได้ว่าการบริหารงานจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด ก็ย่อมขึ้นอยู่กับการแสดงบทบาทของผู้บริหารแต่ละบุคคล ถ้าหากผู้บริหารทุกคนมีการรับรู้ในบทบาท และยอมปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ที่ได้จัดทำขึ้นก็จะมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน แต่ถ้าผู้บริหารแต่ละคนมีการรับรู้ในบทบาทหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามที่ทางราชการกำหนดก็ย่อมส่งผลให้การบริหารงานไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ

1. ความหมายของคนพิการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 152) ให้ความหมายคนพิการไว้ว่า เป็นการเสียอวัยวะมีแขนขา เสียไปจากสภาพเดิม

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ให้ความหมายคนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

สรุปว่า คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้ามามีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิต อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่ รัฐมนตรีว่าการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด ในการศึกษารั้วนี้หมายถึงคนพิการในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม

คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกายทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ และได้รับการจดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

2. ประเภทของความพิการ

แบ่งได้เป็น 5 ประเภท

2.1 คนพิการทางการมองเห็น หมายถึง คนที่มีความบกพร่องทางสายตาซึ่งทางแพทย์กำหนดไว้ มี 2 ประเภท ได้แก่

2.1.1 คนพิการตาบอด ได้แก่ คนที่มองไม่เห็นหรืออาจมองเห็นบ้าง และไม่สามารถ ใช้สายตาข้างที่เห็นดีที่สุดให้เป็นประโยชน์ได้

2.1.2 คนที่ตาเห็นเลือนลาง ได้แก่ คนที่มีความบกพร่องทางสายตา สามารถมองเห็นบ้างแต่ไม่เท่าคนปกติ หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2.2 คนพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย หมายถึง คนที่มีความบกพร่องหรือสูญเสียการได้ยิน เป็นเหตุให้การฟังเสียงต่าง ๆ ไม่ชัดเจน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.2.1 คนหูตึง ได้แก่ คนที่ยังสามารถได้ยินเสียงอยู่บ้าง บางคนอาจต้องใช้เครื่องช่วยฟัง

2.2.2 คนที่สูญเสียการได้ยินมาก จนไม่สามารถเข้าใจหรือใช้ ภาษาพูดได้ ส่วนมากใช้ภาษามือในการติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่น

2.3 คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.3.1 คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางด้านร่างกาย ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน ได้

2.3.2 คนที่สูญเสียความสามารถในการเคลื่อนไหว มือ แขน ขา หรือลำตัว อันเนื่องมาจากแขนขาขาด เป็นอัมพาตหรืออ่อนแรง เป็นโรคข้อ หรือ มีอาการปวดเรื้อรัง หรือเป็นโรคเรื้อรังระบบทำงานของร่างกาย ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจวัตรประจำวัน ของตนเองหรือปฏิบัติตน เหมือนคนปกติธรรมดาอื่น ๆ ได้

2.4 คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากปกติอย่างมาก และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นแล้วไม่หายอย่างรวดเร็ว พฤติกรรมนั้นไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น ก้าวร้าวอย่างรุนแรง ทำร้ายตนเองและผู้อื่น มีความวิตกกังวลมากเกินไป ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่สนใจ สิ่งต่าง ๆ รอบข้าง ไม่ได้ตอบด้วย คำสั้น ๆ เมื่อลอยและชอบเล่นคนเดียว หรือบางคนอาจขาด สมาธิ ไม่สุข วุ่นวายอยู่ตลอดเวลา

2.5 คนพิการทางการสติปัญญาหรือการเรียนรู้

2.5.1 เด็กเรียนช้า หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียน เรียนช้า หรือรับรู้ได้ช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกัน มีระดับสติปัญญาประมาณ 70-90 (ระดับเซาว์ปัญญาปกติคือ (90-110) ตัวอย่างเช่น เด็ก อายุ 10 ปี แต่มีความสามารถเท่าเด็กอายุ 7-9 ปี

2.5.2 เด็กปัญญาอ่อน หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา อย่างชัดเจน หรือมีระดับเซาว์ปัญญาต่ำกว่า 70 (ระดับสติปัญญา ได้แก่ปัญญาอ่อนขนาดเล็กน้อย ขนาดปานกลาง และขนาดรุนแรง) การแสดงออกอาจจะไม่เหมือนเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน บางคนอาจจะพูดไม่รู้เรื่องสมาธิสั้น แต่บางคนก็เรียบร้อย เชื้อฟังคล้ายเด็กเล็กกว่าอายุจริง แม้ว่าเด็กกลุ่ม

นี้จะเรียนได้น้อยแต่ก็สามารถได้ช้ากว่าปกติหรือเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติหรือเรียนรู้หนังสือได้ตามความสามารถของเด็ก แต่ละคน สามารถฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเอง

2.6 คนพิการมากกว่า 1 ประเภท หมายถึง คนพิการที่มีความบกพร่องทางร่างกายทางสายตา สติปัญญา หรือมากกว่า 1 ประเภทรวมกัน หรือมีความพิการซ้ำซ้อน

3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิคนพิการ

3.1 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD : Convention on the Rights of Persons with Disabilities)

เป็นกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ส่งเสริม พิทักษ์ และรับรองให้คนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และมีความเสมอภาคอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิดของคนพิการ อนุสัญญาฉบับนี้ยังเป็นอนุสัญญาฉบับแรก ที่ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของคนพิการ ไม่เฉพาะด้านพลเมืองและการเมืองเท่านั้น แต่รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และชีวิตครอบครัวอีกด้วย

3.1.1 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ จึงให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

- 1) การจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการทุกรูปแบบ ทั้งในด้านกฎหมาย การปกครอง และการปฏิบัติต่างๆ
- 2) การกำหนดมาตรการที่เหมาะสม เพื่อประกันการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกันของคนพิการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่งข้อมูลข่าวสาร และบริการสาธารณะ
- 3) การยอมรับความเท่าเทียมกันของคนพิการ ในทางกฎหมาย โอกาสในการศึกษา การเข้าทำงาน การรักษาพยาบาล การประกันสิทธิ โอกาสที่จะมีส่วนร่วมทาง การเมืองอย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

3.1.2 หลักการทั่วไปของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

- 1) เคารพศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิด การอยู่ได้ด้วยตนเอง เสรีภาพในการตัดสินใจด้วยตนเอง และความเป็นอิสระของบุคคล
- 2) ไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ
- 3) การมีส่วนร่วม การเข้าร่วมของคนพิการ ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพในสังคม
- 4) เคารพความแตกต่าง ยอมรับคนพิการว่าเป็นส่วนหนึ่งของความแตกต่างของมนุษยชาติและความเป็นมนุษย์

- 5) ความเสมอภาคของโอกาส
- 6) การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้
- 7) ความเสมอภาคระหว่างชายและหญิง
- 8) เคารพศักยภาพที่พัฒนาขึ้นของเด็กพิการและเคารพสิทธิเด็กพิการ ใน

การคุ้มครองลักษณะเฉพาะตน

3.1.3 สิทธิของคนพิการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ได้แก่

- 1) ความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ
- 2) สิทธิการมีชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงของบุคคล
- 3) สิทธิที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถตามกฎหมายบนพื้นฐานอัน

เท่าเทียมกัน

- 4) เสรีภาพจากการถูกทรมาน
- 5) เสรีภาพจากการแสวงหาประโยชน์ การใช้ความรุนแรงและการถูก

ล่อลวง

- 6) สิทธิที่จะได้รับการเคารพต่อศักดิ์ศรีทางร่างกายและจิตใจ
- 7) เสรีภาพในการย้ายถิ่นฐานและการถือสัญชาติ
- 8) สิทธิในการอาศัยอยู่ในชุมชน
- 9) เสรีภาพในการแสดงออก และแสดงความคิดเห็น
- 10) การเคารพการเป็นส่วนตัว
- 11) การเคารพในการสร้างครอบครัว และสถาบันครอบครัว
- 12) สิทธิด้านสุขภาพ
- 13) สิทธิทางการศึกษา
- 14) สิทธิด้านการทำงาน
- 15) สิทธิสำหรับมาตรฐานความเป็นอยู่ที่เพียงพอ
- 16) สิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสาธารณกิจ
- 17) สิทธิในการมีส่วนร่วมด้านวัฒนธรรม

3.2 กฎหมายที่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 8-16)

หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

3.2.1 ความเสมอภาค ในมาตรา 30 ได้ระบุว่า บุคคลย่อมเสมอภาคกันใน

กฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

3.2.2 สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา ในมาตรา 49 ได้ระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิในการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ

3.2.3 สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ในมาตรา 54 ได้ระบุว่า บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1. ความหมายของการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีการกำหนดความไว้ดังนี้ การพัฒนาสังคม ตามแผนพัฒนาสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2545 – 2549 ได้ให้ความหมาย การพัฒนาสังคม ไว้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ดีทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม เพื่อประชาชนจะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นทั้งทางด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย การศึกษา สุขภาพอนามัย การมีงานทำ มีรายได้ที่เพียงพอในการครองชีพ ประชาชนได้รับความเสมอภาค ความยุติธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งนี้ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

ความมั่นคงของมนุษย์ ตามแผนพัฒนาสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2545 – 2549 ได้ให้ความหมาย ความมั่นคงของมนุษย์ ไว้ว่า การที่ประชาชนได้รับหลักประกันด้านสิทธิความปลอดภัย การสนองตอบต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน

สามารถ ดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างมีศักดิ์ศรีไม่ประสบปัญหาความยากจนไม่สิ้นหวังและมี
ความสุข ตลอดจนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพ

ความมั่นคง (Security) พจนานุกรม Webster (1971 : 1641) ให้ความ
หมายความมั่นคง ไว้ว่า สภาวะแห่งความรู้สึกปลอดภัย ความเชื่อมั่น การมีอิสระ การได้รับ
หลักประกัน การมีเสถียรภาพและการมีความมั่นคงในชีวิต ความมั่นคง ได้มีผู้เสนอแนวคิด
“ความมั่นคงของมนุษย์” เป็นตัววัดผลของการพัฒนาที่พึงปรารถนา นั่นคือ มองว่า รายได้ที่ดี
การศึกษาก็ดี ตึกรามบ้านช่อง อาหารการกิน เสื้อผ้าอาภรณ์ รวมตลอดถึงบรรดา “วัตถุ”ทั้งหลายที่
คนเราต้องการ แม้กระทั่งการมีอายุยืนยาว จะมีความหมายเท่าใดหากชีวิตมนุษย์ไร้ความมั่นคง “
ความมั่นคง ” ในที่นี้หมายรวมถึง

1.1 ความมั่นคงทางสุขภาพ ได้แก่ ความไม่เป็นโรคร้ายแรงไม่เจ็บไข้ ได้ป่วยถึงขั้น
ที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพหรือการดำเนินชีวิตตามปกติ เป็นต้น

1.2 ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือ มีช่องทางเลี้ยงชีพหรือมีรายได้เพียงพอแก่ความ
จำเป็นพื้นฐานของตนเองและครอบครัวอันประกอบด้วยปัจจัย 4 เป็นอย่างน้อย โดยไม่มีหนี้สินที่
เป็นภาระเกินกำลังส่งคืน รวมทั้งมีประกันความมั่นคงของรายได้ในอนาคตตามสมควร

1.3 ความมั่นคงทางสังคมซึ่งรวมถึงความมั่นคงของครอบครัวและชุมชน ความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขในสังคม เป็นต้น

1.4 ความมั่นคงทางการเมืองการปกครอง ได้แก่ การมีสิทธิเสรีภาพเพียงพอไม่ถูก
ละเมิดสิทธิมนุษยชน มีความยุติธรรมเสมอภาคในสังคม ประเทศชาติมีความปลอดภัยจากการ
รุกรานหรือการทำให้ แตกสลาย เป็นต้น

1.5 ความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ มีทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยอย่างต่อเนื่องต่อการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต โดยไม่เกิด
การเสื่อมโทรม จนเป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อความมั่นคงด้านอื่นๆ

สรุปได้ว่า ความมั่นคง ถือเป็นขั้นพื้นฐานสำคัญของชีวิตมนุษย์โดยทั่วไป “ความ
มั่นคงในชีวิตมนุษย์” เป็นผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาของการพัฒนาประเทศไม่ว่าประเทศนั้นจะอยู่ใน
ระดับใดของการพัฒนาและน่าจะเป็นมาตรฐานที่ดีว่าการดูรายได้ ระดับความมั่นคงของมนุษย์
สามารถมองเห็น ได้หลายระดับตั้งแต่ระดับปัจเจกที่ต้องสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง ระดับ
ครอบครัวที่ต้องสร้างความมั่นคงให้กับสมาชิกครอบครัว ระดับชุมชนจะต้องร่วมกันสร้างความ
มั่นคงของคนในชุมชนร่วมกัน ระดับประชาชนจะต้องสร้างความมั่นคงให้กับสังคมหนึ่งๆไป
จนถึงระดับชาติ และต้องสร้างความมั่นคงให้แก่ประชาชน โลกพร้อมกัน

2. นโยบายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกระทรวงที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกระทรวงภาคสังคม ในการทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรม และความเสมอภาค ในสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน โดยรวมส่วนราชการด้านนโยบายและการปฏิบัติ ประกอบด้วยกรมประชาสงเคราะห์ สังกัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กองพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน กรมการพัฒนาชุมชน การเคหะแห่งชาติ (กคช.) สังกัดกระทรวงมหาดไทย สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) สังกัดกระทรวงการคลัง เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อเป็นองค์กรและกลไกด้านสังคมในการบรรลุนโยบายของรัฐบาล ที่ให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตให้มีการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิ ตามกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 โดยบูรณาการแนวคิด ทิศทาง และการบริหารให้เป็นระบบจากภาคีทุกภาคส่วนและทุกระดับ ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามมาตรา 17 คือ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 : 6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตระหนักว่า บุคคลย่อมมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาคนทุกกลุ่มให้เป็นทุนทางสังคม เพื่อจะได้ร่วมมือกันนำพาสังคมให้พึ่งตนเองได้ มีความสมานฉันท์และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลก จึงได้กำหนดนโยบาย ดังนี้ (จูติรัตน์ ดิศโยธิน. 2549 : 10-11)

2.1 นโยบายการพัฒนาสังคม โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน เพื่อช่วยเหลือพัฒนาแก้ไขปัญหาและเฝ้าระวังปัญหาทางสังคมมีตัวชี้วัดการพัฒนาสังคมและประสานหน่วยงานต่างๆ เพื่อเตือนภัยทางสังคมและเพื่อให้ เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2 นโยบายการเสริมสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สร้างโอกาสในการมีที่อยู่อาศัยที่ถาวรได้มาตรฐานเป็นของตนเอง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ชุมชน และสังคม เพื่อไปสู่ชุมชนที่น่าอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป ด้วยการจัดสร้างที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐานในชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม พร้อมระบบสาธารณูปโภคตามโครงการบ้านเอื้ออาทร และร่วมกันแก้ไขปัญหาชุมชนแออัดในเมืองตามโครงการบ้านมั่นคง

2.3 นโยบายการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง เพื่อให้ประชาชนสามารถช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและชุมชน ด้วยการพัฒนาศักยภาพของประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง เป็นการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2.4 นโยบายการพัฒนาศักยภาพทุกกลุ่มเป้าหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เน้นการทำงานเชิงรุก เช่น กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีความรู้และความสามารถ กล้าแสดงออกสามารถอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นผู้นำของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง เป็นกลไกของภาครัฐ ในการเข้าถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ เพื่อการแก้ไขได้ตรงกับปัญหาความต้องการที่แท้จริง

2.5 นโยบายการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการและผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยการจัดบริการสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ สามารถช่วยเหลือตนเองโดยไม่เป็นภาระของสังคม

2.6 นโยบายการคุ้มครองสิทธิ ความเสมอภาคและเป็นธรรมเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับการคุ้มครองสิทธิ และส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการบริการตามสิทธิด้านต่างๆ ตามกฎหมาย 3 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 เช่น บริการทางการแพทย์ การศึกษา ศาสนา การประกอบอาชีพ การพัฒนาตนเอง เป็นต้น

2.7 นโยบายการพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยการพัฒนากระบวนการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลมีความชัดเจนในทิศทางและตัวชี้วัดผลความสำเร็จ เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การชี้สถานการณ์ทางสังคม เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ได้ใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบายร่วมกัน โดยมีการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการทำงาน ลดขั้นตอนการให้บริการเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับบริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพเร่งรัดการพัฒนา

บุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และปรับทัศนคติ เพื่อรองรับการทำงานของ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยการทำงานของข้าราชการต้องปรับ
แนวคิดในการให้บริการประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ทั้งนี้คาดว่านโยบายดังกล่าวนี้จะทำให้การบริหารราชการของกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สามารถบรรลุถึงภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล อันจะส่งผล
ถึงการพัฒนาประเทศโดยรวมต่อไปและประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจ
ในความเป็นคนไทยตลอดไป

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม

1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมประกอบด้วย 1

ฝ่าย 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่

1.1.1 ดำเนินงานเกี่ยวกับ งานธุรการ งานสารบรรณ

1.1.2 ดำเนินงานเกี่ยวกับงานการเจ้าหน้าที่

1.1.3 ดำเนินงานเกี่ยวกับงานงบประมาณ งานการเงินและบัญชี

1.1.4 ดำเนินงานเกี่ยวกับงานพัสดุ ครุภัณฑ์ ยานพาหนะ และอาคารสถานที่

ของสำนักงาน

1.1.5 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่
เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.2 กลุ่มนโยบายและวิชาการ มีหน้าที่

1.2.1 ศึกษา วิเคราะห์และรายงานสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อ
การกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดรวมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไข

1.2.2 ประสานและจัดทำแผนงาน โครงการและกิจกรรมด้านการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัด ให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวง

1.2.3 เป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านการพัฒนาสังคม

1.2.4 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าทางวิชาการและผลการปฏิบัติงาน
ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.2.5 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.3 กลุ่มการพัฒนาสังคม มีหน้าที่

1.3.1 ส่งเสริมและประสานการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมต่าง ตามภารกิจ และเป้าหมายของหน่วยงานในกระทรวง

1.3.2 ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานกับองค์กรเครือข่ายในจังหวัดทั้งภาครัฐและเอกชน

1.3.3 รณรงค์ให้มีการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.3.4 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.4 กลุ่มสวัสดิการสังคมและพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ มีหน้าที่

1.4.1 ส่งเสริมและประสานการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมรวมทั้งส่งต่อให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมาย

1.4.2 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ที่มั่นคงของมนุษย์

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ.2545 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2547 ซึ่งมีโครงสร้างที่ปรับเปลี่ยนมาจากสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเดิมส่วนใหญ่เป็นงานให้บริการช่วยเหลือและจัดสวัสดิการแก่ คนชรา คนไร้ที่พึ่ง สตรี ครอบครัว ผู้ขาดโอกาสทางสังคม ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ประชาชนผู้ประสบปัญหาสังคม การสงเคราะห์และพัฒนาชาวเขา การสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัยและการสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัวยากจนให้มีที่ดินประกอบอาชีพในนิคมสร้างตนเองเป็นต้น การให้บริการทางสังคมที่กล่าวมาเป็นงานในลักษณะ

3.2 ด้านการสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว เป็นคนพิการที่จดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และต้องมีสมุดประจำตัวคนพิการ ให้ครอบครัวละไม่เกิน 2,000.-บาท

3.3 ด้านกองทุนกู้ยืมคนพิการ เป็นคนพิการที่มีสมุดประจำตัวคนพิการและสามารถประกอบอาชีพได้ ให้กู้ยืมในวงเงิน 40,000.-บาท ไม่มีดอกเบี้ย ผ่อนชำระภายในระยะเวลา 5 ปี

4. กลไกการบริหาร

การบริหารยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ต้องอาศัยกลไกสนับสนุนเพื่อผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีการคิด วิธีการทำงาน รวมทั้งการสร้างพลังสังคมและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ในฐานะผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จะทำหน้าที่ประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับหน่วย เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนดูแลการปฏิบัติงานของอาสาสมัครในพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม การส่งต่อสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ให้กับจังหวัดในการทำแผนของจังหวัดและชี้สถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด ตลอดจนการแปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนปฏิบัติการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง รวมทั้งพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเป็นกลไกการกำกับและบริหารการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยดำเนินงานตามมาตรการ ดังนี้

4.1 สร้างการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีการทำงานด้วยการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากเครือข่ายการปฏิบัติงานของข้าราชการในสังกัด หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน และสร้างความเข้าใจในวิธีการทำงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสังคมไทย ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

4.2 สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการของหน่วยงานในสังกัด ทั้งระดับกระทรวง ระดับพื้นที่ และระดับชุมชน

4.3 สร้างเครื่องชี้วัดผลสำเร็จของยุทธศาสตร์ เกณฑ์ชี้วัด และระบบประเมินผลงานขององค์กรที่เน้นผลลัพธ์ของงาน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการตรวจสอบและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงาน

แผนภูมิที่ 2 โครงสร้างสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม
 ที่มา พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 (2545 : 25)

ข้อมูลคนพิการจังหวัดนครพนม

จำนวนคนพิการที่มีการจดทะเบียนคนพิการ จำแนกตามเพศ และประเภทความพิการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลคนพิการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

อำเภอเมือง	ประเภทความพิการ												รวม
	ความพิการทางการมองเห็น		ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย		ความพิการทางการเคลื่อนไหว		ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม		ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้		พิการซ้ำซ้อน		
	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	
1.เทศบาลเมือง	6	-	6	8	61	23	21	6	17	15	6	5	174
2.ตำบลนาทราย	5	4	4	16	31	18	6	5	15	12	5	1	128
3.ตำบลบ้านผึ้ง	9	12	30	27	72	34	28	13	29	14	5	9	282
4.ตำบลคงขวาง	2	3	7	3	12	20	10	8	4	6	1	2	78
5.ตำบลท่าค้อ	-	3	6	11	35	16	8	7	6	5	4	2	103
6.ตำบลกรูญ	8	8	24	16	36	9	11	8	12	5	3	1	141
7.ตำบลนาราชควาย	2	1	11	5	27	26	4	-	10	12	5	-	103
8.ตำบลโพธิ์ตาก	2	1	7	8	29	17	8	3	8	7	5	1	96
9.ตำบลวังตามัว	-	2	10	5	31	20	8	5	4	5	2	2	95
10.ตำบลบ้านกลาง	2	1	7	6	33	22	10	5	5	7	6	1	105
11.ตำบลขามเฒ่า	3	3	7	14	34	17	13	7	13	15	2	4	130
12.ตำบลหนองญาติ	3	4	17	8	53	32	11	5	16	16	5	7	174
13.ตำบลอาจสามารถ	5	6	7	8	41	20	9	4	15	16	2	6	139
14.ตำบลคำเตย	6	3	22	12	40	28	21	13	13	15	6	4	183
รวม	53	51	171	150	508	321	168	89	167	150	57	45	1,928

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม . 2552

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการ ที่สามารถเทียบกับการศึกษาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ดังนี้

สัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีประสิทธิภาพการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับประสิทธิผลปานกลาง รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก และด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ มีระดับประสิทธิผลต่ำ รวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบำรุงรักษาและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนทางเดิน ที่สาธารณะและ การจัดขยะมูลฝอย และบรรเทาสาธารณภัย

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับค่าสัมพันธ์ ได้แก่ การกำกับดูแล ตรวจสอบความสามารถด้านการบริหารงานคลัง การทุจริตคอร์รัปชัน การประสานงาน พฤติกรรมผู้นำและการมีส่วนร่วมของประชาชน เมื่อพิจารณาจากทิศทางความสัมพันธ์ พบว่า ทางทุจริตคอร์รัปชัน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยปัจจัยทั้งหมดดังกล่าว สามารถอธิบายการผันแปรของประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร้อยละ 87.20

3. ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรและด้านการตรวจสอบมีปัญหาระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านระบบการตรวจสอบ

อัจฉรา ปฐวีกิจจานุกูล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานโยธาของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า การดำเนินงานโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านงบประมาณงานโยธาด้านการบริหารจัดการงาน โยธามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านบุคลากรและมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืองานโยธา โดยบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

กัญญาวิไล ไชยคำภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การดำเนินงานตามบทบาทของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า มีการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก และด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะและการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พรรณธิดา สมศรีดา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

มนตรี หมวกไสว (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของกำนันในจังหวัดหนองคาย พบว่า กำนันในจังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของกำนันที่มีอายุแตกต่างกันและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เพิ่มศักดิ์ อินทสโร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของคณพิการต่อการให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า คณพิการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยาด้านระบบการให้บริการอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านอาคารสถานที่และด้านความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความพึงพอใจของคณพิการต่อการให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ การศึกษาและประเภทของความพิการ ผลการวิเคราะห์ได้ค่า Sig > .05 ความพึงพอใจในการใช้บริการไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ คนพิการอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 1,929 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ ดังนี้

2. กลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากสูตร n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดได้ไม่เกิน .05

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,929}{1 + 1,929(0.05)^2} \\ &= 331.30 \end{aligned}$$

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดให้เป็นจำนวนเต็มเท่ากับ 332 คน ใช้วิธีกำหนด สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละประเภทความพิการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง แต่ละลักษณะความพิการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ลำดับที่	ลักษณะความพิการ	จำนวนคนพิการ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.	พิการทางการมองเห็น	105	18
2.	พิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย	321	55
3.	พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	827	142
4.	พิการจิตใจหรือพฤติกรรม	257	44
5.	พิการทางการเรียนรู้หรือสติปัญญา	317	55
6.	พิการมากกว่า 1 ประเภท	102	18
	รวม	1,929	332

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ตุลาคม. 2552

ผู้ศึกษาใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยให้คนพิการที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นกลุ่มตัวอย่าง และสุ่มแบบอย่างง่าย (Sample random sampling) โดยเขียนชื่อที่อยู่ของคนพิการแยกตามลักษณะความพิการแต่ละประเภทในเขตอำเภอเมือง ใส่กล่อง จำนวน 6 กล่อง แล้วหยิบขึ้นมาทีละใบได้ใบใดแล้วให้ทำการบันทึกลักษณะความพิการแต่ละประเภทนั้นไว้ แล้วนำสลากกลับไปลงในกล่องเพื่อให้ได้ทุกประเภทของความพิการมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน หากได้ใบเดิมขึ้นมาอีกก็ใส่กลับเข้าไปใหม่ทำเช่นนี้จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบจำนวนคนพิการทุกประเภทความพิการ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ แบบสอบถาม แบบปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ค้างนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทของความพิการ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม รวม 3 ด้าน โดยแบ่งระดับของการดำเนินงานเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดจำนวน 39 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาในค้างนี้ ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือในการศึกษาคือ แบบสอบถาม ตามขั้นตอน ค้างนี้

2.1 ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่จะทำให้ทราบถึงระดับการดำเนินงานด้านคนพิการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม แล้วนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3 การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3.1 ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ

3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและความเที่ยงตรงเรื่องเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้อง รูปแบบ แบบสอบถาม (Format)

และใช้ภาษา (Wording) เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1.1 นางอภาวดี พรหมจอม สส.ม.(สังคมสงเคราะห์) ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มสวัสดิการสังคมและพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.1.2 รองศาสตราจารย์วิจิตร ขอนยาง ศศ.ม. (วรรณคดีศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3.1.3 นางศิริดา บุรชาติ ศศ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งหัวหน้าภาคปฐมวัย มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและวัดผล

3.2 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยวิธีการหาค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

นำผลคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับคนพิการในจังหวัดนครพนม จำนวน 40 คน ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient Alpha) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้
ขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้ศึกษาจากวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราช
ภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้พิการและผู้ดูแลคนพิการตอบแบบสอบถาม โดยผู้
ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้พิการและผู้ดูแลคนพิการที่มาติดต่องานในสำนักงานพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการ
ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)
3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ โดยกำหนดไว้ 5 ระดับ ตาม
วิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102-103)

ระดับการดำเนินงานมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับการดำเนินงานมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับการดำเนินงานปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับการดำเนินงานน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย
คอมพิวเตอร์ แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102-103)

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง ดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง ดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำหลักสถิติมาประกอบวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปและตัวแปรอื่น ๆ ของ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าสถิติ เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ใช้ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยผู้ศึกษา ได้นำคะแนนที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 110)
 - ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เฉพาะเขตอำเภอเมือง จังหวัด นครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ การทดสอบความแตกต่างระหว่างความพิการแต่ละประเภท ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากมีความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ แอล เอส ดี (LSD: Least Significant Difference)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ใช้การบรรยายวิเคราะห์สรุปประเด็น เนื้อหา แล้วแจกแจงความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาใน f-Distribution
df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบน (Mean Squares)
P	แทน	ค่าสำคัญทางสถิติทดสอบ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละของประเภทความพิการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณพิการต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณพิการ ต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทคณพิการ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณพิการต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 332)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทคณพิการ		
1.1 พิกการทางการมองเห็น	18	5.40
1.2 พิกการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	55	16.60
1.3 พิกการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	142	42.80
1.4 พิกการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	44	13.30
1.5 พิกการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	55	16.60
1.6 พิกการมากกว่า 1 ประเภท	18	5.40
รวม	332	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 332 คน พบว่า ประเภทคณพิการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นคณพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาเป็นคณพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมายและคณพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ จำนวน 55 คน เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 16.60 ถัดมาพิกการทางจิตใจหรือพฤติกรรม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 และพิกการทางการมองเห็นและพิกการมากกว่า 1 ประเภท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณพิการต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณพิการต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกเป็นรายด้าน 3 ด้าน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. ด้านการจดทะเบียนคณพิการ	3.52	0.51	มาก
2. ด้านเงินสงเคราะห์คณพิการในครอบครัว	3.38	0.52	ปานกลาง
3. ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคณพิการ	3.63	0.51	มาก
รวม	3.51	0.51	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) เมื่อจำแนกเป็น รายด้านพบว่า ความคิดเห็นการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคณพิการ ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาด้านการจดทะเบียนคณพิการ ($\bar{X} = 3.52$) และ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านเงินสงเคราะห์ คณพิการในครอบครัว ($\bar{X} = 3.38$)

2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของคณพิการต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกเป็นรายข้อของแต่ละด้าน
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้พิการต่อการดำเนินงานด้าน
คณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม
ด้านการจดทะเบียนคณพิการ จำแนกเป็นรายข้อ

การดำเนินงานด้านการจดทะเบียนคณพิการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. เจ้าหน้าที่แนะนำเอกสารประกอบการจดทะเบียนคณพิการทุกครั้ง	3.93	0.63	มาก
2. เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือดูแลคณพิการที่ยื่นจดทะเบียนคณพิการทุกครั้ง	3.73	0.74	มาก
3. การจดทะเบียนคณพิการต้องใช้เอกสารรับรองความคณพิการทุกครั้ง	3.84	0.74	มาก
4. เจ้าหน้าที่แนะนำให้คณพิการที่มาจดทะเบียนคณพิการแล้วไปขอรับบริการทางสังคม เช่น เบี้ยยังชีพ เงินสงเคราะห์ ภายอุปการณ์ การศึกษา สำหรับเด็กคณพิการ	3.56	0.76	มาก
5. การจดทะเบียนคณพิการใช้เวลาไม่เกิน 20 นาที	3.20	0.79	มาก
6. มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุให้คณพิการมาจดทะเบียนคณพิการอย่างสม่ำเสมอ	3.16	0.87	มาก
7. คณพิการที่ไม่สามารถมาจดทะเบียนคณพิการได้ ให้บุคคลอื่นมาจดทะเบียนคณพิการแทนได้	3.52	0.67	มาก
8. การจดทะเบียนคณพิการ ต้องเตรียมเอกสารให้ครบทุกครั้งจึงจะจดทะเบียนคณพิการได้	3.66	0.81	มาก
9. สถานที่รับบริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการคณพิการ	2.89	1.05	ปานกลาง
10. การจดทะเบียนคณพิการและผู้ดูแลสามารถไปยื่นคำขอที่ อบต. ได้	3.52	0.51	มาก
รวม	3.52	0.51	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของคณพิการต่อการดำเนินงานด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านการจดทะเบียนคณพิการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ เจ้าหน้าที่แนะนำเอกสารประกอบการจดทะเบียนคณพิการทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมา คือ การจดทะเบียนคณพิการต้องใช้เอกสารรับรองความคณพิการจากแพทย์ทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.84$) และ เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือดูแลคณพิการที่มายื่นจดทะเบียนคณพิการทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.73$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของคณพิการต่อการดำเนินงาน
ด้านคณพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
นครพนม ด้านเงินสงเคราะห์คณพิการในครอบครัว จำแนกเป็นรายข้อ

การดำเนินงานด้านการจดทะเบียนคณพิการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการที่ฐานะยากจนอย่างสม่ำเสมอ	3.78	0.83	มาก
2. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการที่มีรายได้ไม่เพียงพอ แก่การครองชีพ อย่างสม่ำเสมอ	3.75	0.73	มาก
3. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการในการรักษาพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ	3.51	0.74	มาก
4. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการในการซ่อมแซมบ้านอย่างสม่ำเสมอ	3.03	0.90	ปานกลาง
5. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการที่ไม่มีที่ดินทำกินอย่างสม่ำเสมอ	3.01	0.78	ปานกลาง
6. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการเพื่อสนับสนุนการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	3.22	0.81	ปานกลาง
7. มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวคณพิการละไม่เกิน 2,000.-บาทที่ฐานะยากจนอย่างสม่ำเสมอ	3.24	0.7	ปานกลาง
8. มีการสงเคราะห์เงินคณพิการในครอบครัวยากจนและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือต่อไป	3.41	0.71	ปานกลาง
9. เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมบ้านคณพิการที่มาขอความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ทุกครั้ง	3.32	0.75	ปานกลาง
10. เจ้าหน้าที่จัดเรียงลำดับคณพิการที่มาขอความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ทุกครั้ง	3.51	0.68	มาก
รวม	3.38	0.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านเงินสงเคราะห์พิการในครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการที่ฐานะยากจน อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมา คือ มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.75$) และมีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการในการรักษาพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.51$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านกองทุนกู้ยืมเงิน คนพิการ จำแนกเป็นรายข้อ

การดำเนินงานด้านการจดทะเบียนคนพิการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. เจ้าหน้าที่แนะนำขั้นตอนการขอกู้ยืมเงินกองทุนคนพิการโดยละเอียดทุกครั้ง	3.89	0.70	มาก
2. คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนต้องมีสมุดประจำตัวคนพิการเท่านั้น	3.77	0.86	มาก
3. คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนต้องสามารถประกอบอาชีพเองได้	3.57	0.59	มาก
4. คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนจะต้องเขียนประมาณการค่าใช้จ่ายโดยละเอียดที่จะนำไปประกอบอาชีพทุกครั้ง	3.65	0.65	มาก
4. คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนจะต้องเขียนประมาณการค่าใช้จ่ายโดยละเอียดที่จะนำไปประกอบอาชีพทุกครั้ง	3.53	0.61	มาก
5. คนพิการต้องถ่ายรูปให้เห็นความพิการอย่างชัดเจนแนบพร้อมคำขอเงินทุกครั้ง	3.56	0.69	มาก
6. เจ้าหน้าที่ชี้แจงการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อประกอบอาชีพได้รายละเอียดไม่เกิน 40,000.-บาท ส่งคืนภายใน 5 ปีโดยไม่เสียดอกเบี้ยทุกครั้ง	3.62	0.83	มาก
6. เจ้าหน้าที่ชี้แจงการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อประกอบอาชีพได้รายละเอียดไม่เกิน 40,000.-บาท ส่งคืนภายใน 5 ปีโดยไม่เสียดอกเบี้ยทุกครั้ง	3.75	0.84	มาก
7. เจ้าหน้าที่อธิบายรายละเอียดในการทำสัญญากู้ยืมเงินกองทุนทุกครั้ง	3.51	0.71	มาก
8. เจ้าหน้าที่มีการอธิบายรายละเอียดขั้นตอนการส่งชำระเงินกู้ยืมอย่างละเอียดทุกครั้ง	3.51	0.71	มาก
8. เจ้าหน้าที่มีการอธิบายรายละเอียดขั้นตอนการส่งชำระเงินกู้ยืมอย่างละเอียดทุกครั้ง	3.37	0.69	ปานกลาง
9. เจ้าหน้าที่ออกติดตามเยี่ยมบ้านของคนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนอย่างสม่ำเสมอ			
9. เจ้าหน้าที่ออกติดตามเยี่ยมบ้านของคนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนอย่างสม่ำเสมอ			
10. เจ้าหน้าที่มีการออกติดตามทวงถามหนี้เงินกู้คนพิการอย่างสม่ำเสมอ			
10. เจ้าหน้าที่มีการออกติดตามทวงถามหนี้เงินกู้คนพิการอย่างสม่ำเสมอ			
รวม	3.63	0.51	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านกองทุนกู้ยืมเงินพิการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เจ้าหน้าที่แนะนำขั้นตอนการขอกู้ยืมเงินกองทุนคนพิการโดยละเอียดทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมา คือ คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนต้องมีสมุดประจำตัวคนพิการเท่านั้น ($\bar{X} = 3.77$) และ เจ้าหน้าที่มีการอธิบายรายละเอียดขั้นตอนการส่งชำระเงินกู้ยืมอย่างละเอียดทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.75$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันเกี่ยวกับการทำงาน ด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน เป็นรายด้านและโดยรวม

(n = 332)

ความคิดเห็น	ประเภทความพิการ											
	ทางการมองเห็น (n = 18)		ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (n = 55)		ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย (n = 142)		ทางจิตใจหรือพฤติกรรม (n = 44)		ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ (n = 55)		มากกว่า 1 ประเภท (n = 18)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านการจดทะเบียนคนพิการ	3.3	0.18	3.27	0.33	3.46	0.46	4.11	0.63	3.50	0.33	3.47	0.59
2. ด้านการลงทะเบียนคนพิการในครอบครัว	3.40	0.15	3.27	0.43	3.28	0.51	3.76	0.64	3.36	0.44	3.58	0.29
3. กองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ	3.35	0.22	3.38	0.35	3.61	0.57	3.76	0.43	3.82	0.57	3.55	0.20
รวม	3.44	0.33	3.30	0.25	3.45	0.43	3.88	0.57	3.56	0.32	3.53	0.32

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกรายด้านที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นความพิการแต่ละประเภท เรียงจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ คือ พิกัดด้านทางจิตใจหรือพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา คือ พิกัดทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.56$) และ พิกัดมากกว่า 1 ประเภท ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามประเภทความพิการ โดยใช้การทดสอบค่า F- test (One way ANOVA)

(n = 332)

การดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนา สังคม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1.ด้านการดำเนินงานด้าน การจดทะเบียนคนพิการ	ระหว่างกลุ่ม	19.66	5	3.93	19.138	.000*
	ภายในกลุ่ม	66.98	326	0.20		
	รวม	86.64	331			
2.ด้านเงินสงเคราะห์คน พิการในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	9.29	5	1.85	7.743	.000*
	ภายในกลุ่ม	78.28	326	0.24		
	รวม	87.57	331			
3.ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคน พิการ	ระหว่างกลุ่ม	6.655	5	1.33	5.462	.000*
	ภายในกลุ่ม	79.447	326	0.24		
	รวม	86.09	331			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	8.99	5	1.80	11.38	.000*
	ภายในกลุ่ม	51.53	326	0.16		
	รวม	60.52	331			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ปรากฏว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบว่า ความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานของคนพิการต่อการดำเนินการด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ศึกษาจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยรวมโดยวิธี LSD ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการ
ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมเป็นรวม
ทุกด้าน จำแนกตามประเภทความพิการ ด้วยวิธี LSD

(n = 332)

P		การ มอง เห็น	การได้ยิน/ สื่อ ความหมาย	การ เคลื่อนไหว/ ร่างกาย	จิตใจ/ พฤติกรรม	สติปัญญา/ การเรียนรู้	มากกว่า 1 ประเภท
ประเภทความพิการ	\bar{X}						
		3.44	3.31	3.46	3.88	3.57	3.54
การมองเห็น	3.44	-	.21	.87	.000*	.25	.47
การได้ยิน/สื่อ ความหมาย	3.31	-	-	.018*	.000*	.001*	.034*
การเคลื่อนไหว/ ร่างกาย	3.46	-	-	-	.000*	.086	.417
จิตใจ/พฤติกรรม	3.88	-	-	-	-	.000*	.002*
สติปัญญา/การเรียนรู้	3.57	-	-	-	-	-	.79
มากกว่า 1 ประเภท	3.54	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยรวมทุกด้าน ที่มี
ประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
เปรียบเทียบเป็นรายคู่ดังนี้

1. ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับ ความพิการ
ทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ประเภทความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่าง
กันกับ ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้และความพิการมากกว่า 1 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05
3. ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีความคิดเห็นแตกต่าง
กับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประเภทความพิการทางด้านจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้และความพิการมากกว่า 1ประเภทความพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านการดำเนินงานด้านการจดทะเบียนคนพิการ ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน

(n = 332)

ประเภทความพิการ	P	\bar{X}	การมองเห็น	การได้ยิน/สื่อความหมาย	การเคลื่อนไหว/ร่างกาย	จิตใจ/พฤติกรรม	สติปัญญา/การเรียนรู้	มากกว่า 1 ประเภท
			3.38	3.27	3.46	4.11	3.50	3.47
การมองเห็น	3.38	-	.339	.488	.000*	.352	.557	
การได้ยิน/สื่อความหมาย	3.27	-	-	.007*	.000*	.007*	.094	
การเคลื่อนไหว/ร่างกาย	3.46	-	-	-	.000*	.617	.929	
จิตใจ/พฤติกรรม	4.11	-	-	-	-	.000*	.000*	
สติปัญญา/การเรียนรู้	3.50	-	-	-	-	-	.834	
มากกว่า 1 ประเภท	3.47	-	-	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านการจดทะเบียนคนพิการ ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เปรียบเทียบเป็นรายคู่ดังนี้

1. ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ประเภทความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการ ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย พิกการทางจิตใจหรือพฤติกรรม และพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประเภทความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และประเภทความพิการทุกประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมเป็นรายด้าน คือ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน

(n = 332)

ประเภทความพิการ	P	\bar{X}	การ	การได้ยิน/	การ	จิตใจ/	สติปัญญา/	มากกว่า 1
			มอง	สื่อ	เคลื่อนไหว	พฤติกรรม	การเรียนรู้	
			เห็น	ความหมาย	ว/ร่างกาย			
			3.44	3.31	3.46	3.88	3.57	3.54
การมองเห็น		3.44	-	.340	.356	.008*	.806	.248
การได้ยิน/สื่อความหมาย		3.31	-	-	.858	.000*	.312	.018*
การเคลื่อนไหว/ร่างกาย		3.46	-	-	-	.000*	.301	.014*
จิตใจ/พฤติกรรม		3.88	-	-	-	-	.000*	.192
สติปัญญา/การเรียนรู้		3.57	-	-	-	-	-	.097
มากกว่า 1 ประเภท		3.54	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เปรียบเทียบเป็นรายคู่ดังนี้

1. ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับ ความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ประเภทความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการ ทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม และมีความพิการมากกว่า 1 ประเภท อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหว มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการ ทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม และมีความพิการมากกว่า 1 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

4. ประเภทความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นการ ดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนมเป็นรายด้าน คือ ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ ที่มีประเภท ความพิการแตกต่างกัน

(n = 332)

ประเภทความพิการ	P	\bar{X}	การ	การได้ยิน/	การ	จิตใจ/	สติปัญญา/	มากกว่า 1
			มอง	สื่อ	เคลื่อนไหว	พฤติกรรม	การเรียนรู้	
			3.44	3.31	3.46	3.88	3.57	3.54
การมองเห็น		3.44	-	.242	.513	.101	.031*	.946
การได้ยิน/สื่อ ความหมาย		3.31	-	-	.003*	.000*	.000*	.211
การเคลื่อนไหว/ ร่างกาย		3.46	-	-	-	.087	.008*	.573
จิตใจ/พฤติกรรม		3.88	-	-	-	-	.527	.119
สติปัญญา/การเรียนรู้		3.57	-	-	-	-	-	.038*
มากกว่า 1 ประเภท		3.54	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านกองทุนกู้ยืมเงิน คนพิการ ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ นัยสำคัญ .05 เปรียบเทียบเป็นรายคู่ดังนี้

1. ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ประเภทความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย พิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม และ พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหว มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประเภทความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพิการทางการมองเห็น พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย และมีความพิการมากกว่า 1 ประเภท มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

5. ความพิการมากกว่า 1 ประเภท มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ความพิการมากกว่า 1 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณิศรต่อการดำเนินงานด้านคณิศรของ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 14 ความถี่ของข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคณิศรของ สำนักงานพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคณิศรของสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม	จำนวน ความถี่
1. ควรให้เงินสงเคราะห์ครอบครัวคณิศรทุกเดือนๆละ 2,000 บาท ให้ ทุกคนที่มีสมุดประจำตัวคณิศร	90
2. เจ้าหน้าที่ควรออกพื้นที่จดทะเบียนคณิศรทุกหมู่บ้าน	68
3. ควรให้คณิศรเรียนฟรีจนจบปริญญาตรี	52
4. กองทุนกู้ยืมเงินคณิศรควรให้คณิศรที่มีสมุดประจำตัวคณิศรยืม ได้ทุกคน จำนวนเงินขอเพิ่มเป็น 50,000 บาท ใช้เวลาผ่อนชำระ 10 ปี	40
5. ควรให้แพทย์ออกมาตรวจคณิศรในหมู่บ้านเพื่อออกเอกสารรับรอง ความพิการ	30
6. ควรมีการสำรวจจำนวนคณิศรทุกเดือน	27
รวม	302

จากตารางที่ 14 พบว่า คณิศร มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการ
ดำเนินงานด้านคณิศรของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
นครพนม ดังนี้ เรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปน้อย คือ ควรให้เงินสงเคราะห์ครอบครัว
คณิศรทุกเดือนๆละ 2,000 บาทให้ทุกคนที่มีสมุดประจำตัวคณิศร เจ้าหน้าที่ควรออก
พื้นที่จดทะเบียนคณิศรทุกหมู่บ้าน ควรให้คณิศรเรียนฟรีจนจบปริญญาตรี กองทุนกู้ยืม
เงินคณิศรควรให้คณิศรที่มีสมุดประจำตัวคณิศรยืมได้ทุกคน จำนวนเงินขอเพิ่มเป็น
50,000.-บาท ใช้เวลาผ่อนชำระ 10 ปี ควรให้แพทย์ออกมาตรวจคณิศรในหมู่บ้านเพื่อ
ออกเอกสารรับรองความพิการ และควรมีการสำรวจจำนวนคณิศรทุกเดือน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการ ต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการศึกษา

1. ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของคนพิการ ต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากร ได้แก่ คนพิการในจังหวัดนครพนม จำนวน 1,929 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดจากขนาดประชากร โดยหากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตร ยามานะ ได้คนพิการจำนวน 332 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทความพิการ 6 ประเภท

3.1.1 พิจารณาการมองเห็น

3.1.2 พิจารณาการได้ยินหรือสื่อความหมาย

3.1.3 พิจารณาการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

3.1.4 พิจารณาจิตใจหรือพฤติกรรม

3.1.5 พิจารณาสติปัญญาหรือการเรียนรู้

3.1.6 พิจารณา มากกว่า 1 ประเภท

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม 3 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการจดทะเบียนคนพิการ

3.2.2 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว

3.2.3 ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบบปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทความพิการ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม รวม 3 ด้าน โดยแบ่งระดับของการดำเนินงานเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่จะทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมแล้วนำมาเป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและความเที่ยงตรงเรื่องเนื้อหา ความถูกต้อง รูปแบบ แบบสอบถาม และการใช้ภาษาเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)

3.2 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิธีการหาค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 39 ข้อ โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

นำผลคะแนนที่จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้กับคนพิการ

ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ .89 (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของ ครอนบาค

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการแตกต่างกัน ใช้สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว คือ F -test (One-way ANOVA) หากพบว่าโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจะทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ แอล เอส

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่และพรรณนาความ

สรุปผลการศึกษา

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม เห็นว่า โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดทะเบียนคนพิการ และด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว

1.1 ระดับความคิดเห็นของการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านการจดทะเบียนคนพิการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ เจ้าหน้าที่ที่แนะนำเอกสารประกอบการจดทะเบียนคนพิการทุกครั้ง รองลงมา คือ การจดทะเบียนคนพิการต้องใช้เอกสารรับรองความพิการจากแพทย์ทุกครั้ง และเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือดูแลคนพิการที่ยื่นจดทะเบียนคนพิการทุกครั้ง ตามลำดับ

1.2 ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านกองทุนกู้ยืมเงินพิการ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เจ้าหน้าที่ที่แนะนำขั้นตอนการขอกู้ยืมเงินกองทุนคนพิการ โดยละเอียดทุกครั้ง รองลงมา คือ คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนต้องมีสมุดประจำตัวคนพิการเท่านั้น และเจ้าหน้าที่มีการอธิบายรายละเอียดขั้นตอนการส่งชำระเงินกู้ยืมอย่างละเอียดทุกครั้ง ตามลำดับ

1.3 ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ด้านเงินสงเคราะห์พิการในครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการที่ฐานะยากจน อย่างสม่ำเสมอ รองลงมา คือ มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ อย่างสม่ำเสมอ ถัดมา คือ มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการในการรักษาพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ และ เจ้าหน้าที่จัดลำดับคนพิการที่มาขอความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ทุกครั้ง ตามลำดับ

2. ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกประเภทความพิการ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นความพิการแต่ละประเภท เรียงจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ อยู่ในระดับมาก คือ พิการด้านทางจิตใจหรือพฤติกรรม รองลงมา คือ พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้มี และ พิการมากกว่า 1 ประเภท ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้าน คนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ โดยรวมเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ดังนี้

3.1.1 ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม ส่วนความพิการประเภทอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.1.2 ประเภทความพิการทางการได้ยิน มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม ส่วนความพิการประเภทอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.1.3 ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม ส่วนความพิการประเภทอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.1.4 ประเภทความพิการทางด้านจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับ ทุกประเภทความพิการ

3.1.5 ประเภทความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางการได้ยิน และความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ส่วนความพิการอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.1.6 ความพิการมากกว่า 1 ประเภท มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ส่วนความพิการอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ ด้านการจดทะเบียนคนพิการ เปรียบเทียบรายคู่ ดังนี้

3.2.1 ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.2 ประเภทความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันกับความพิการ ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย พิจารณาทางจิตใจหรือพฤติกรรม และพิจารณาทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.4 ประเภทความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และประเภทความพิการทุกประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัวเปรียบเทียบรายคู่ ดังนี้

3.3.1 ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.2 ประเภทความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม และมีความพิการมากกว่า 1 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.3 ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหว มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม และมีความพิการมากกว่า 1 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.4 ประเภทความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม จำแนกตามประเภทความพิการ ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ เปรียบเทียบรายคู่ ดังนี้

3.4.1 ประเภทความพิการทางการมองเห็น มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.2 ประเภทความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย พิการทางจิตใจหรือทางพฤติกรรม และพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.3 ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหว มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คนพิการมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ดังนี้ ควรให้เงินสงเคราะห์ครอบครัวคนพิการทุกเดือนๆละ 2,000 บาท ให้ทุกคนที่มีสมมุติประจำตัวคนพิการ เจ้าหน้าที่ควรออกพื้นที่

จดทะเบียนคนพิการทุกหมู่บ้าน ควรให้คนพิการเรียนฟรีจนถึงปริญญาตรี กองทุนกู้ยืมเงินคนพิการควรให้คนพิการที่มีสมุดประจำตัวคนพิการยืมได้ทุกคน จำนวนเงินขอเพิ่มเป็น 50,000 บาท ใช้เวลาผ่อนชำระ 10 ปี ควรให้แพทย์ออกมาตรวจคนพิการในหมู่บ้านเพื่อออกเอกสารรับรองความพิการ ควรมีการสำรวจคนพิการทุกเดือน

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม อภิปรายผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจดทะเบียนคนพิการ และด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คนพิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเป็นคนพิการที่ได้รับบริการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมโดยตรง ประกอบด้วยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ดำเนินงานด้านคนพิการภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ซึ่งเป็นกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ส่งเสริม พิทักษ์ และรับรองให้คนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และมีความเสมอภาคอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิดของคนพิการ อนุสัญญานี้ยังเป็นอนุสัญญานับแรก ที่ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของคนพิการ ไม่เฉพาะด้านพลเมืองและการเมืองเท่านั้น แต่รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และชีวิตครอบครัวอีกด้วย หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิในการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ และสิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ในมาตรา 54 ได้ระบุว่า บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก

สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ เพิ่มศักดิ์ อินทสโร (2550 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า คนพิการมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านระบบการให้บริการอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สมมุติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของคนพิการ ต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบทางสถิติของความคิดเห็นของคนพิการต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยรวมทุกด้าน และรายด้าน พบว่า

1. โดยรวมทุกด้านและรายด้าน ผู้พิการที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความคิดเห็นของผู้พิการแต่ละประเภทมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม แตกต่างกันไปอย่างเป็นอิสระกัน และส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมให้บริการไปในทางที่ดีแตกต่างกันไป

2. เมื่อความคิดเห็นแตกต่าง จึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประเภทความพิการคนพิการ โดยรวมและรายด้าน พบว่า ทั้งสามด้านส่วนใหญ่ ประเภทความพิการทางด้านจิตใจหรือพฤติกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกับความพิการประเภทอื่นๆ ทั้งหมด รองลงมา ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ประเภทอื่นๆ นอกจาก ความพิการทางด้านการมองเห็น ที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้พิการแต่ละประเภทมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปตามสภาพของความพิการ ย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ซึ่งตรงกับ สมมุติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประเภทคนพิการแตกต่างกันย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพิ่มศักดิ์ อินทสโร (2550 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของคนพิการต่อการให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือของสำนักงานพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยาจำแนก ประเภทของความพิการ มีความพึงพอใจในการใช้บริการไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานด้านคนพิการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

1.1 ด้านการจดทะเบียนคนพิการ ข้อเสนอแนะ คือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรประสานกับแพทย์ประจำโรงพยาบาลของอำเภอเมื่อมีการออกสำรวจและจดทะเบียนคนพิการทุกครั้งและการให้บริการที่สะดวกรวดเร็ว

1.2 ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว ข้อเสนอแนะ คือ ควรสำรวจครอบครัวที่มีคนพิการอยู่ เพื่อให้ทราบปัญหาความเดือดร้อนของคนพิการ

1.3 ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ ข้อเสนอแนะ คือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ควรมีออกสำรวจคนพิการที่มาขอกู้ยืมเงินทุกคนว่ามีศักยภาพในประกอบอาชีพได้หรือไม่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยเน้นศึกษาด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว เนื่องจากมีผลการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม โดยใช้กลุ่มบุคคลอื่นๆ เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เช่น ญาติของคนพิการ ผู้ดูแลคนพิการ เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว อยู่สุข. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพาณิชยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- กอบชัย ทวีสุขเสถียร. ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
ต่อการปรับเปลี่ยนโครงสร้างกรมป่าไม้ตามนโยบายการปฏิรูประบบราชการของ
รัฐบาล. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
ถ่ายเอกสาร.
- การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวง. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : กระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์, 2550.
- การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม, สำนักงาน. รายงานประจำปี 2552.
นครพนม : สำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม,
2552.
- คุณวุฒิ ไชยคำภา. การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอ
เมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปร.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ สว่างศรี. ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด
มหาสารคาม ตามความคิดเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์ ปร.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2551. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร นราศรี. การศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาเด็กปฐมวัย ของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550. ถ่ายเอกสาร.
- จำรอง เงินดี. เอกสารการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- จำเรียง ภาวิจิตร. “สาธารณะมติ”, ในเอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 เล่ม 2. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.

ณพงศ์ กปิตถัย. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสันติบาล. วิทยานิพนธ์
ร.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543. ถ่ายเอกสาร.

ดำรงราชานุภาพ, สถาบัน และกรมการปกครอง. รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539.

ชูดา จิตพิทักษ์. สังคมวิทยาและวัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2528.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง, 2539.

จิตร์รัตน์ ดิศโยธิน. รายงานการวิจัย : โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน ศึกษากรณี
ตำบลนาข้าว อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย . หนองคาย : สำนักงานพัฒนาสังขมและ
ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย, 2549.

_____. บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน :
กรณีศึกษาจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2550. ถ่ายเอกสาร.

ท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย,สำนักงาน. เอกสารประกอบการบรรยายสรุป.หนองคาย : สำนักงาน
ท้องถิ่น, 2551.

ทองลักษณ์ พันธุมมา. ปัญหาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังขมและความ
มั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์.ร.ป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม, 2552. ถ่ายเอกสาร

ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. วิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

นพมาศ ชีรเวดิน. จิตวิทยาสังขมและชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2539.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

บุญเรียง จจรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังขมและความมั่นคงของมนุษย์, สำนักงาน. คู่มือการปฏิบัติงาน
ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาสังขมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัด. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังขมและความ
มั่นคงของมนุษย์, 2547.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2532.

_____. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น, 2546.

พนารัตน์ พ่วงบุญปลูก. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล

ตำบลแสนสุขอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542. ถ่ายเอกสาร.

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. การวัดทัศนคติ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

พรรณธิพา สมศรีดา. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม.

วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550.

ถ่ายเอกสาร.

“พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2545”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 119

ตอนที่ 99 ก. 2 ตุลาคม 2545.

“พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่

94 ก. หน้า 6 – 20. 1 ตุลาคม 2546.

พิทยา สายหู. กลไกของสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2534.

พิทยา บวรวัฒนา. รัฐประศาสนศาสตร์ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (ค.ศ. 1887–1970).

พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

เพิ่มศักดิ์ อินทสโร. ความพึงพอใจของคนพิการต่อการให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือของ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.

เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550. ถ่ายเอกสาร.

ไพบุลย์ ช่างเรียน. ลักษณะสังคมและการปกครองของไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

มัลลิกา ต้นสอน. การจัดการยุคใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็กเปอร์เน็ท จำกัด,

2545.

มนตรี หมวกไสว. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็น

ของกำนันในจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550. ถ่ายเอกสาร

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550,” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่

47ก. หน้า 1 – 127. 24 สิงหาคม 2550.

วุฒิสาร ตันไชย. การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ.

โรงพิมพ์ เอพีกราฟฟิค ดีไซน์ด์และการพิมพ์, 2547.

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรม. รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550.

สัมฤทธิ์ สุขสงค์. ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณี
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : สถาบัน
ราชภัฏมหาสารคาม, 2545. ถ่ายเอกสาร.

โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาสังคมประยุกต์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

อัจฉรา ปฐวีกิจจานุกุล. การดำเนินงานโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่
จังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปร.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2547. ถ่ายเอกสาร.

อุทัย หิรัญโต. สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.

Best, J.W. **Research in Education.** 3rd New Jersey : Prentice Hall, 1977.

Bruce, Maurice. **The Coming of the welfare state.** London : B.T. Batsford, 1968.

Good, Carter V. **Dictionary of Education.** New York : McGraw – Hill,
1973.

Isaak, A.C. **Scope and Methods of Political Science : An Introduction it the
Mehtodology of Political Inguiry.** 3rd ed. Illioni : Dorsey, 1981.

Oskamp, S. **Attitudes and Opinions.** New Jersey : Prentice – Hall, 1977.

Remmer, H.H. **Introduction to Opinion and Attitude.** New York : Harper, 1954.

Shaw.R.J.Wrigh.A. W. **Assessing Affective Characteristics in the Schools.**

Yamane, Taro. **Statistice an Introductory Analysis.** 3rd ed. New York : Harper & Row,
1973.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามการศึกษา

เรื่อง การดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. คำตอบทุกคำตอบ ข้อมูลทุกอย่างในแบบสอบถามฉบับนี้ผู้ศึกษาถือเป็นความลับ
3. ขอความกรุณาให้ตอบคำถามทุกข้อ
4. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ได้แก่
 1. ด้านการจัดทะเบียนคนพิการ
 2. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว
 3. ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม
5. ผลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ จะเป็นข้อมูลเสนอประกอบการพิจารณาการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพต่อไป
ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

พรภัทร พันธุ์เวช

นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของท่านเพียงข้อเดียวและเติมคำในช่องว่างตามความเป็นจริง

ประเภทความพิการ

- () พิการทางการมองเห็น
- () พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
- () พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย
- () พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
- () พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้
- () พิการมากกว่า 1 ประเภท

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความ

มั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม แบ่งระดับการดำเนินงาน เป็น 5 ระดับ คือ

ระดับการดำเนินงานมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับการดำเนินงานมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับการดำเนินงานปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับการดำเนินงานน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อที่	ดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดนครพนม	ระดับการดำเนินงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	1. ด้านการจดทะเบียนคนพิการ เจ้าหน้าที่แนะนำเอกสารประกอบการ จดทะเบียนคนพิการทุกครั้ง.....					
2.	เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือดูแลคนพิการที่ยื่น จดทะเบียนคนพิการทุกครั้ง.....					
3.	การจดทะเบียนคนพิการต้องใช้เอกสารรับรอง ความพิการจากแพทย์ทุกครั้ง.....					
4.	เจ้าหน้าที่แนะนำให้คนพิการที่จดทะเบียน คนพิการแล้วไปขอรับบริการทางสังคม เช่น เบี้ยยังชีพ เงินสงเคราะห์ ภายอุปกรณ์ การศึกษา สำหรับเด็ก ทุกครั้ง.....					
5.	การจดทะเบียนคนพิการใช้เวลาไม่เกิน 20 นาที ทุกครั้ง.....					
6.	มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุให้คนพิการมา จดทะเบียนคนพิการอย่างสม่ำเสมอ.....					

ข้อที่	คำเนิงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดนครพนม	ระดับการดำเนินงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
7.	คนพิการที่ไม่สามารถมาจดทะเบียนคนพิการได้ ให้บุคคลอื่นมาจดทะเบียนคนพิการแทนได้.....					
8.	การจดทะเบียนคนพิการ ต้องเตรียมเอกสารให้ ครบทุกครั้งจึงจะจดทะเบียนคนพิการได้.....					
9.	สถานที่รับบริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกใน การให้บริการคนพิการและผู้นำคนพิการมาจด ทะเบียนคนพิการ.....					
10.	การจดทะเบียนคนพิการผู้พิการและผู้ดูแลคน พิการสามารถไปยื่นคำขอจดทะเบียนที่ อบต.ได้.....					
	2. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว					
11.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการที่ฐานะ ยากจนอย่างสม่ำเสมอ.....					
12.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการที่มีรายได้ ไม่เพียงพอแก่การครองชีพอย่างสม่ำเสมอ.....					
13.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการใน การรักษาพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ.....					
14.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการ ในการซ่อมแซมบ้านอย่างสม่ำเสมอ.....					
15.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว คนพิการที่ไม่มีที่ทำกินอย่างสม่ำเสมอ.....					
16.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการเพื่อ สนับสนุนการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ.....					
17.	มีการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์คนพิการครอบครัว ละไม่เกิน 2,000.-บาท อย่างสม่ำเสมอ					

	ดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดนครพนม	ระดับการ				
		ดำเนินงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
18.	มีการส่งเคราะห์เงินคนพิการในครอบครัว ยากจนและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือ ต่อไป.....					
19.	เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมบ้านคนพิการที่มาขอ ความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ทุกครั้ง.....					
20.	เจ้าหน้าที่จัดลำดับคนพิการที่มาขอ ความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ทุกครั้ง.....					
	3. ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ					
21.	เจ้าหน้าที่แนะนำขั้นตอนการขอกู้ยืมเงินกองทุน คนพิการ โดยละเอียดทุกครั้ง.....					
22.	คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนต้องมีสมุดประจำตัว คนพิการเท่านั้น.....					
23.	คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนต้องสามารถประกอบ อาชีพเองได้.....					
24.	คนพิการที่กู้ยืมเงินกองทุนจะต้องเขียนประมาณ การค่าใช้จ่ายโดยละเอียด ที่จะนำไปประกอบ อาชีพทุกครั้ง.....					
25.	คนพิการต้องถ่ายรูปให้เห็นความพิการ อย่างชัดเจน แนบพร้อมคำขอกู้เงินทุกครั้ง.....					
26.	เจ้าหน้าที่ชี้แจงการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อประกอบ อาชีพได้รายละไม่เกิน 40,000 บาท ส่งคืนภายใน 5 ปี โดยไม่เสียดอกเบี้ย ทุกครั้ง.....					
27.	เจ้าหน้าที่อธิบายรายละเอียดในการทำสัญญา กู้ยืมเงินกองทุนทุกครั้ง.....					

	ดำเนินงานด้านคนพิการ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดนครพนม	ระดับการดำเนินงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
28.	เจ้าหน้าที่มีการอธิบายรายละเอียดขั้นตอนการส่ง ชำระเงินกู้ยืมอย่างละเอียดทุกครั้ง.....					
29.	เจ้าหน้าที่ออกติดตามเยี่ยมบ้านของคนพิการ ที่กู้ยืมเงินกองทุนอย่างสม่ำเสมอ.....					
30	เจ้าหน้าที่มีการออกติดตามทวงถามหนี้เงินกู้ คนพิการอย่างสม่ำเสมอ.....					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม

1. ด้านการจดทะเบียนคนพิการ

.....

 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. ด้านเงินสงเคราะห์คนพิการในครอบครัว

.....

3. ด้านกองทุนกู้ยืมเงินคนพิการ

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

คำถามข้อ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
4	+1	+1	+1	3	1
5	+1	+1	+1	3	1
6	+1	+1	+1	3	1
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	+1	3	1
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	+1	3	1
11	+1	+1	+1	3	1
12	+1	+1	+1	3	1
13	+1	+1	+1	3	1
14	+1	+1	+1	3	1
15	+1	+1	+1	3	1
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	+1	+1	+1	3	1
19	+1	+1	+1	3	1
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

คำถามข้อ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
22	+1	+1	+1	3	1
23	+1	+1	+1	3	1
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	+1	3	1
26	+1	+1	+1	3	1
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	+1	+1	+1	3	1
31	+1	+1	+1	3	1
32	+1	+1	+1	3	1
33	+1	+1	+1	3	1
34	+1	+1	+1	3	1
35	+1	+1	+1	3	1
36	+1	+1	+1	3	1
37	+1	+1	+1	3	1
38	+1	+1	+1	3	1
39	+1	+1	+1	3	1

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item – total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	If Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
คำถาม 1	92.0233	178.5668	.3247	.8961
คำถาม 2	91.9096	179.2327	.3421	.8958
คำถาม 3	91.6072	181.1044	.2237	.8974
คำถาม 4	91.6098	183.1194	.1058	.8991
คำถาม 5	91.9690	177.7452	.3730	.8954
คำถาม 6	92.1628	177.1677	.4132	.8949
คำถาม 7	92.3075	177.3275	.4395	.8946
คำถาม 8	91.9121	181.4482	.2169	.8974
คำถาม 9	91.9767	175.1886	.4288	.8946
คำถาม 10	92.0517	173.9870	.5047	.8934
คำถาม 11	91.9535	176.5574	.3822	.8953
คำถาม 12	92.0749	177.8674	.3395	.8960
คำถาม 13	92.1137	177.6969	.3584	.8957
คำถาม 14	91.8269	174.9259	.4743	.8939
คำถาม 15	91.8320	175.1090	.4599	.8941
คำถาม 16	91.7881	174.4576	.5018	.8935
คำถาม 17	91.6822	177.0619	.4322	.8946
คำถาม 18	91.5814	177.4772	.3792	.8953
คำถาม 19	91.5323	177.5553	.3722	.8954
คำถาม 20	91.7339	171.8694	.5986	.8918
คำถาม 21	91.7183	173.0319	.5322	.8929

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item – total Statistics

	Scale	Scale	Corrected	
	Mean	Variance	Item-	Alpha
	if Item	If Item	Total	if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Deleted
คำถาม 22	91.7261	173.7227	.5335	.8929
คำถาม 23	91.4419	173.7965	.5139	.8932
คำถาม 24	91.5013	176.6652	.3990	.8950
คำถาม 25	91.3282	179.8635	.2568	.8971
คำถาม 26	91.4031	181.9977	.1494	.8987
คำถาม 27	91.5220	178.9859	.2892	.8967
คำถาม 28	91.5969	178.3241	.3319	.8960
คำถาม 29	91.6150	177.3151	.3934	.8951
คำถาม 30	91.5917	176.6049	.4316	.8946
คำถาม 31	91.7054	176.0374	.4173	.8948
คำถาม 32	91.8088	176.5333	.4187	.8948
คำถาม 33	91.8114	174.1431	.5015	.8934
คำถาม 34	91.8579	173.9357	.5197	.8931
คำถาม 35	91.7959	175.3805	.4823	.8938
คำถาม 36	91.7054	177.1617	.3974	.8951
คำถาม 37	91.6796	175.8608	.4736	.8940
คำถาม 38	91.8372	173.0019	.5593	.8925
คำถาม 39	91.6770	175.9964	.4328	.8945

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 387.0

N of Items = 39

Alpha = .8974

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๑๕/ว ๐๔๘๘

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณอาภาวดี พรหมจอม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ

ด้วย นางพรภัทร พันธุเวช รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๓๓๔๕๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ภาคสมทบ ศูนย์นครพนม กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การค้นคว้าอิสระดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วย
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชา เจริญศิริ)

คณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๓๓๔๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๑๕/ว ๐๔๘๘

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการคั่นคว่ำอิสระ

เรียน รองศาสตราจารย์วิจิตรา ขอนยาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการคั่นคว่ำอิสระ

ด้วย นางพรภักดิ์ พันธุ์เวช รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๓๓๔๕๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ภาคสมทบ ศูนย์นครพนม กำลังทำการคั่นคว่ำอิสระ เรื่อง “การดำเนินงานด้าน คนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การคั่นคว่ำอิสระ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการคั่นคว่ำอิสระ ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านการ วัตถุประสงค์และประเมินผล ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิทยา เจริญศิริ)

คณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๓๓๔๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๑๕/ว ๐๔๘๘

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ

เรียน นางศิริดา บุรชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ

ด้วย นางพรภัทร พันธุ์เวช รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๓๓๔๕๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ภาคสมทบ ศูนย์นครพนม กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การดำเนินงานด้าน คนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การค้นคว้าอิสระ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้าน เนื้อหา ภาษา สติติ การวัดและประเมินผล คึงเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิทยา เจริญศิริ)

คณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๓๓๔๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๑๕/๐๔๘๕

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ

เรียน พัฒนาสังคมมนุษย์และความมั่นคงของมนุษย์

ด้วย นางพรภัทร พันธุเวช รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๓๓๔๕๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ ศูนย์นครพนม กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การดำเนินงานด้านคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การค้นคว้าอิสระดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง คือ คนพิการ จำนวน ๓๓๒ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชา เจริญศิริ)

คณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๓๓๔๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๑๕/๐๔๕๐

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการ
ค้นคว้าอิสระ

เรียน พัฒนาสังคมมนุษย์และความมั่นคงของมนุษย์

ด้วย นางพรภัทร พันธุเวช รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๓๓๔๕๐๔ นักศึกษาปริญญาโท
สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ภาคสมทบ ศูนย์นครพนม กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การดำเนินงานด้าน
คนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การค้นคว้าอิสระ
ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้ศึกษา
ค้นคว้าอิสระเข้าทดลองงานใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเพื่อการค้นคว้าอิสระกับกลุ่ม
ตัวอย่าง คือ คนพิการในจังหวัดนครพนม จำนวน ๔๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชา เจริญศิริ)

คณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘-๕ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๓๓๔๗

ประวัติผู้ศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ นางพรภัทร พันธุ์เวช
วัน/เดือน/ปีเกิด 24 พฤษภาคม 2519
สถานที่เกิด จังหวัดนครพนม
ที่อยู่ปัจจุบัน 545 ซอยสุขาวดี ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
อาชีพ พนักงานราชการ
สังกัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
จังหวัดนครพนม ศาลากลางจังหวัด ชั้น1
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545 ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป)
มหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ. 2553 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY